

Arrest

nr. 283 444 van 18 januari 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. DENYS
Adolphe Lacomblélaan 59-61 / b5
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 18 augustus 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 18 juli 2022 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod van tien jaar.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 augustus 2022 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. DENYS en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 5 januari 2022 neemt de staatssecretaris voor Asiel en Migratie ten aanzien van de verzoeker een beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en met een inreisverbod van tien jaar.

Op 21 februari 2022 worden de voormelde beslissingen ingetrokken.

Op 18 juli 2022 neemt de staatssecretaris voor Asiel en Migratie opnieuw een beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en met een inreisverbod van tien jaar.

Het betreft de thans bestreden akte. Zij werd aan de verzoeker ter kennis gebracht met een aangetekende brief van 19 juli 2022 en is als volgt gemotiveerd:

“(…)
Mijnheer

naam : G.
voornaam : R.
geboortedatum : (...) 1966
geboorteplaats: GNDECDI
nationaliteit : Nederland

Krachtens artikel 44bis §3, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en krachtens artikel 7, eerste lid, 3° en 13° de wet van 15 december 1980 wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten binnen 0 dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing om de volgende dwingende redenen van nationale veiligheid:

Volgens het administratief dossier bent u sedert 08/06/2000 ingeschreven in het Vreemdelingenregister, komende van Nederland. Sindsdien heeft u recht op verblijf in België als EU-onderdaan. Op 05/01/2022 werd een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met een bevel om het grondgebied te verlaten en een inreisverbod van 10 jaar genomen. Op 14/02/2022 diende u een verzoekschrift tot nietigverklaring in tegen deze beslissing. De voornoemde beslissing werd op 21/02/2022 ingetrokken, bijgevolg heeft u sindsdien opnieuw recht op verblijf. Dezelfde dag werd de instructie naar de gemeente gestuurd om u opnieuw in het bezit te stellen van een E+ kaart. Op 15/03/2022 ontvingen we een schrijven van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW), waarin wordt gesteld dat het beroep wordt verworpen aangezien de bestreden beslissing werd ingetrokken en het beroep derhalve doelloos lijkt te zijn geworden. Op 12/04/2022 ontvingen we een schrijven van de RVV waarin werd gemeld dat het beroep op vraag van uw advocaat toch zou worden verdergezet. Op 24/05/2022 werd het beroep tot nietigverklaring onontvankelijk verklaard aangezien u in het bezit bent gesteld van een verblijfskaart en bijgevolg niet langer beschikt over actueel belang bij dit beroep. Momenteel bent u in het bezit van een E+ kaart, geldig tot 20/10/2025.

Uit uw administratief dossier blijken ernstige elementen van nationale veiligheid die aantonen dat u een bedreiging vormt voor de Belgische samenleving.

Op 22/04/2021 werd een nota over u opgesteld door de Veiligheid van de Staat (VSSE) . Daarin wordt aangehaald dat u via uw handelszaken een van de belangrijkste bijdragers bent aan de financiering van de Turkse Hezbollah in België, hetzij door rechtstreeks bij te dragen aan de sponsoring van de El Gazalli-moskee (het eerste en belangrijkste centrum van de Turkse Hezbollah in België) en de evenementen van Kutlu Dogum (i.e. Heilige Geboorteweek), hetzij als werkgever van verscheidene belangrijke militanten. De VSSE besluit dat u kan worden beschouwd als een van de verantwoordelijken voor de financiering van de Turkse Hezbollah in België (vrije vertaling).

Op 2/12/2021, op 21/02/2022 en op 12/07/2022 werd door de VSSE bevestigd dat de nota dd. 22/04/2021 nog steeds als actueel kan worden beschouwd, en u bijgevolg nog altijd wordt aanzien als een van de verantwoordelijken voor de financiering van de Turkse Hezbollah in België.

De VSSE stelt in de nota van 03/11/2020 dat de Turkse Hezbollah de neiging heeft de ernstige criminele feiten (moorden, ontvoeringen, folteringen) waarvoor haar leden werden veroordeeld te minimaliseren en zelfs geheel te ontkennen. Meer in het algemeen heeft de Turkse Hezbollah nooit het geweld afgezworen dat het in het verleden gebruikt heeft. Evenzo worden in Turkije de gewelddaden die vandaag de dag gepleegd worden in naam van de Huda-Par of door leden van andere entiteiten die gelieerd zijn aan de beweging (Mustazaf-Der, Ihya-Der) voorgesteld als daden van verzet tegen de militanten van de HDP (Democratische Partij van de Volkeren in Turkije). In België sluit de beweging zich volledig aan bij de opvattingen van deze entiteiten, en blijft ze in verschillende omstandigheden een

oorlogsretoriek gebruiken. Aldus werd ter gelegenheid van bepaalde gebeurtenissen opgeroepen tot de jihad binnen de gebedsruimte van de beweging. Een van de gevolgen met betrekking tot de risico's die verbonden zijn aan de verspreiding van deze propaganda betreft de activiteiten die georganiseerd worden voor de jongeren van de beweging: Koranschool voor kinderen, zomerkampen, toezicht door de belangrijkste leiders van de beweging en hun families. Bovendien heeft de Turkse Hezbollah in februari 2020 in de moskee El Gazalli een evenement georganiseerd ter ere van de martelaren. Het evenement werd "Shidleri Anma" genoemd (de herdenking van de martelaren). Volgens de VSSE is het duidelijk dat de ideologie van deze beweging nog steeds gericht is op de begrippen "jihad" en sharia", voorwaarden die ze noodzakelijk acht voor de vestiging van een echte islamitische Staat in Turkije, wat het ultieme doel is van deze groepering (vrije vertaling).

Het is niet omdat u voor bovenstaande feiten nooit veroordeeld werd, dat u daarom geen ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid. De bevoegdheid om het verblijf te beëindigen wegens een ernstige bedreiging van de nationale veiligheid vereist immers geen voorafgaande strafrechtelijke vervolging of veroordeling (RW 27 maart 2018, n° 241.138). Het begrip nationale veiligheid dekt zowel de interne als de externe veiligheid van een staat. Bijgevolg kunnen de aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, alsook het overleven van de bevolking, het risico van een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, evenals de aantasting van militaire belangen, de nationale veiligheid in gevaar brengen (HvJ, Land Baden-Württemberg t. Panagiotis Tsakouridis, C- 145/09, 23 november 2010, punt 41 tot 45 en aldaar aangehaalde rechtspraak; HvJ, H.T. tegen Land Baden-Württemberg, C- 373/13, 24 juni 2015, punt 76 tot 78).

U werd op 4/08/2021 en op 23/02/2022 per aangetekend schrijven uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen en werd u zodoende de mogelijkheid geboden om de relevante elementen aan te voeren die het nemen van een beslissing kunnen verhinderen of beïnvloeden (art. 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15/12/1980). Op 11/08/2021 werd door uw advocaat per e-mail de goede ontvangst van deze vragenlijst bevestigd, alsook werd uw administratief dossier opgevraagd. Op 24/08/2021 werd een kopie van uw administratief dossier aan uw advocaat overgemaakt. Op respectievelijk 18/08/2021 en 9/03/2022 werd door uw advocaat per aangetekend schrijven een begeleidende brief en ingevulde vragenlijst verzonden naar de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), alsook werden volgende documenten bijgevoegd: een kopie van de Nederlandse paspoorten van uw echtgenote en kinderen, een kopie van uw Nederlandse identiteitskaart en Belgische verblijfsvergunning, een uittreksel 'basisregistratie personen' van uw echtgenote en kinderen in Nederland, een uittreksel van de aanslagbiljetten van de personenbelasting, een bewijs van benoeming in uw bedrijf in november 1999, een getuigschrift van woonst, een lijst van uw eigendommen en van uw 2 patrimoniumvennootschappen. Er wordt eveneens rekening gehouden met de elementen die door uw advocaat werden aangehaald in het verzoekschrift tot nietigverklaring dat op 03/02/2022 werd ingediend tegen de beslissing tot beëindiging van uw verblijf van 5/01/2022, alsook volgende stukken die in bijlage bij het verzoekschrift werden gevoegd: de bestreden beslissing; het bewijs van de aangetekende zending dd. 18/08/2021; een brief van deze datum; United States department of state, Country Reports on Terrorism 2016, 2019 en 2020; CGVS, COI-Focus, Turquie, le Hizbullah turc, 9 januari 2020; F.ASO Country of origin information report Turkey; Oostenrijkse Rode Kruis, Turkey: COI compilation (inhoudstafel); een verklaring van Partena (attest personeelsbestand) dd. 1/10/2021; verklaringen van de boekhouder m.b.t. de giften dd. 28/09/2021; en documenten uit de KBO m.b.t. de twee patrimoniumvennootschappen dd. 18/11/1999, 31/01/2006, 25/07/2007, 14/07/2016, 26/06/2017 en 28/01/2022. Alle elementen à charge en à décharge worden in acht genomen in deze beslissing.

In het kader van een beslissing tot einde van het verblijf genomen krachtens artikel 44bis, §3, 1° van de Vreemdelingenwet, moet rekening gehouden worden met de duur van het verblijf, de leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in België en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van herkomst.

Aangaande uw familiale banden blijkt uit het administratief dossier en uit de antwoorden die u hebt overgemaakt in het kader van het hoorrecht dd. 18/08/2021 en 9/03/2022 dat u geen gezin hebt in België en dat u hier niet getrouwd bent, noch een duurzame relatie hebt. Ten tijde van de aanvraag tot vestiging in België op 08/06/2000 en in het kader van uw hoorrecht dd. 18/08/2021 gaf u aan sinds 15/05/1992 te 's Gravenhage, Nederland gehuwd te zijn met A. A. (geboren op (...) 1971 te Karakoçan, Nederlandse nationaliteit). U gaf toen ook aan dat uw echtgenote u niet vergezelde omdat zij in Nederland zou blijven. In het kader van het hoorrecht verklaarde u op 18/08/2021 en op 9/03/2022 dat uw echtgenote in Nederland verblijft. U blijkt evenwel sinds 29/05/2015 in het Rijksregister geregistreerd

te zijn als alleenstaand. In het kader van het hoorrecht verklaarde u op 18/08/2021 en op 9/03/2022 dat u een meerderjarige dochter G. K. (29/09/2001 te 's Gravenhage) en een meerderjarige zoon G. Ru. (9/09/1994) heeft, die beiden de Nederlandse nationaliteit hebben en in Nederland wonen. U verklaarde verder op 18/08/2021 dat uw meerderjarige zoon G. F. (11/08/1993, Nederlandse nationaliteit) en uw broer G. Ke. (geboortedatum en nationaliteit niet meegedeeld) in België verblijven en allen in de (...)straat te Antwerpen wonen. In het kader van het hoorrecht verklaarde u echter op 9/03/2022 dat u nog een broer Re. hebt die in België verblijft en eveneens in de (...)straat te Antwerpen woont. Uit uw administratief dossier, waarvan u op 24/08/2021 een kopie hebt ontvangen, blijkt inderdaad dat uw broer G. Re. (21/10/1974, Belgische nationaliteit) eveneens in België verblijft. U verklaarde zowel op 18/08/2021 als op 9/03/2022 geen minderjarige kinderen te hebben in België, noch in een ander land. Hierbij dient te worden opgemerkt dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) invulling heeft gegeven aan de bepaling uit het artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) op basis waarvan het familie- en gezinsleven wordt beoordeeld en hiervoor de aard en de hechtheid van de gezinsband aanhaalt, namelijk de band tussen partners en tussen ouder en hun minderjarige kinderen. De andere gezinsleden, onder wie de meerderjarige kinderen, vallen onder de bepalingen opgenomen in artikel 8 van het EVRM wanneer een meer dan normale afhankelijkheid wordt bewezen, wat hier niet het geval is. Het feit dat uw meerderjarige zoon mede-eigenaar is van de twee patrimoniumvennootschappen, verandert niets aan het voorgaande. Bovendien kunnen uw twee broers en uw meerderjarige zoon België vrijelijk in- en uitreizen en kunnen zij u dus steeds bezoeken indien ze dat wensen, u bracht geen stukken waaruit blijkt dat zij dit niet zouden kunnen. Ze kunnen overigens ook steeds contact onderhouden via moderne communicatiemiddelen. Het feit dat u familiebanden in België heeft, doet geen afbreuk aan de bedreiging die u vormt voor de nationale veiligheid, aangezien u had moeten weten dat dergelijk afwijkend gedrag en gedachtengoed ernstige gevolgen kon hebben voor uw verblijfsrecht in België.

Het vraagt weldegelijk een inspanning van u om zich aan te passen aan een leven in Nederland of elders, doch deze moeilijkheden zijn niet onoverkomelijk. U werd op (...)1966 geboren te Gndegdi, Turkije. In het kader van het hoorrecht verklaarde u op 18/08/2021 en op 9/03/2022 dat u Nederlands en Turks kent, dat u over een Nederlandse identiteitskaart beschikt met nr. (...) geldig tot 20/08/2023, dat u voor 1999 in Nederland gewerkt hebt, dat uw echtgenote en twee van uw meerderjarige kinderen in Nederland gebleven zijn wanneer u zich in België kwam vestigen en dat ze er nog steeds verblijven. Uit het administratief dossier blijkt verder dat u in Nederland gehuwd bent en dat u de Nederlandse nationaliteit hebt verkregen, wat wijst op een affiniteit met Nederland daar de verwerving van de nationaliteit een bekroning is van uw langdurig verblijf in Nederland. Artikel 8, lid 2, van het EVRM stelt dat de overheid kan ingrijpen in het belang van de nationale veiligheid. Het gevaar dat u vormt voor de nationale veiligheid is superieur aan de persoonlijke belangen die u kan doen gelden. Bovendien blijkt uit de nota van de VSSE dd. 22/04/2021 dat uw gedachtengoed haaks staat op de waarden van de Westerse samenleving, aangezien u wordt beschouwd als een van de verantwoordelijken voor de financiering van de Turkse Hezbollah, een beweging wiens ideologie nog steeds gericht is op de begrippen "jihad" en "sharia". Het ernstige gevaar dat u vormt voor de nationale veiligheid, zoals hierboven reeds aangehaald, rechtvaardigt dat de belangen van de Staat zwaarder doorwegen dan uw belangen om in België uw privé- en familieleven te onderhouden.

Het staat vast dat u sedert 08/06/2000 wettig in België verblijft. Echter blijkt uit uw administratief dossier dat u reeds op 23/01/1990 aankwam in België, u zich op 24/01/1990 bij Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) heeft aangeboden, u vervolgens op 25/01/1990 het statuut van vluchteling heeft aangevraagd en hierbij verklaarde de Turkse nationaliteit te hebben. Op 9/05/1990 werd uw aanvraag tot erkenning als vluchteling onontvankelijk verklaard en werd een beslissing tot weigering verblijf genomen met bevel het grondgebied te verlaten binnen 5 dagen. Op 09/06/1997 werd u onderworpen een vreemdelingencontrole, in het administratief verslag is te lezen dat u op het ogenblik van de controle klanten aan het bedienen was in de bakkerswinkel, dat u enkel in het bezit was van een Nederlands paspoort, dat u niet beschikte over een geldig verblijfsdocument voor België, en u ook geen arbeidskaart of beroepskaart had. Verder wordt vermeld dat u verklaarde zaakvoerder te zijn. In het kader van het hoorrecht verklaarde u op 18/08/2021 dat u in 2004 naar België verhuisde, maar dat u sinds 1999 al handel voerde in België. In het kader van het hoorrecht verklaarde u echter op 9/03/2022 dat u sinds 1999 handel voert in België en hier gevestigd bent sinds 8/06/2000, hetgeen eveneens uit uw administratief dossier is gebleken en waarvan u op 24/08/2021 een kopie hebt ontvangen. Integratie of hechte sociale en culturele banden met de Belgische samenleving kunnen evenwel niet verondersteld worden louter op basis van de duur van uw verblijf in het Rijk. Wat uw sociale en culturele integratie betreft, dient opgemerkt te worden dat er in uw administratief dossier geen elementen zijn die een werkelijke wil tot integratie aantonen. Het staat vast dat u wel degelijk sociale contacten zal opgebouwd

hebben gedurende de voorbije jaren, maar dat deze zich vooral afspelen in de kringen van de Turkse Hezbollah in België. De bedreiging voor de nationale veiligheid die uit uw gedrag voortvloeit, is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de nationale veiligheid.

Wat uw economische situatie betreft, blijkt uit uw administratief dossier dat u sinds 08/06/2000 bent ingeschreven als zelfstandige. In het kader van het hoorrecht verklaarde u op 18/08/2021 en op 9/03/2022 dat u geen school hebt gelopen in België en dat u reeds gewerkt hebt in uw land van herkomst, nl. in de tuinbouw in Nederland voor 1999. Ten tijde van uw aanvraag tot vestiging in België op 08/06/2000 gaf u aan dat u naar België kwam om hier te werken, en zowel in het buitenland als in België het beroep van zelfstandige uitoefende. U gaf verder aan uitbater van een voedingswinkel te zijn. U legde hierbij volgende documenten voor: een Nederlandse identiteitskaart (geldig tot 06/07/2000), een uittreksel uit het handelsregister voor de BVBA O(...) dd. 13/04/2000, een verklaring omtrent de hoedanigheid van belastingplichtige (BTW-aansluiting) dd. 29/11/1999, een bewijs van aansluiting bij het Sociaal Verzekeringsfonds voor Zelfstandigen dd. 07/06/2000, een vestigingsgetuigschrift van de BVBA O(...) dd. 20/12/1999, de statuten van de BVBA O(...) (uittreksel Staatsblad dd. 02/04/1999). U verklaarde verder op 18/08/2021 dat u oprichter bent van een vastgoedbedrijf met KBO nr. xxx.xxx.525 en sinds 1999 zonder onderbreking actief bent in België. Op 9/03/2022 verklaarde uw advocaat dat u eigenaar bent van het gebouw waar u woont gelegen te Antwerpen, (...)straat 27-29, alsook van het gebouw (...)straat 9 en 11. Uw advocaat verklaarde verder dat u daarnaast twee patrimoniumvennootschappen heeft: de NV J(...) en de NV S(...), waarvan u telkens 75% van de aandelen bezit en uw zoon F. 25%. In het verzoekschrift tot nietigverklaring dat op 3/02/2022 werd ingediend tegen de beslissing tot beëindiging van uw verblijf van 5/01/2022, wordt door uw advocaat aangehaald dat u bij aanvang van uw verblijf in België, en zelfs kort daarvoor in 1999, twee vennootschappen had: de bvba O(...), die een bakkerij-voedingswinkel exploiteerde en die u enkele jaren nadien opgedoekt heeft, en de nv J(...), een patrimoniumvennootschap waarvan u bestuurder bent geworden op 9/11/1999. Verder stelt uw advocaat dat u in 2007 nog een tweede patrimoniumvennootschap heeft overgenomen, de nv S(...). Via deze twee vennootschappen beheert u een aantal verhuurde woningen. Ter staving werden documenten uit de KBO m.b.t. de twee patrimoniumvennootschappen en een lijst van uw eigendommen en van uw twee patrimoniumvennootschappen voorgelegd. Uit niets blijkt echter dat u uw activiteiten niet op een reguliere wijze kan verderzetten in Nederland. Uw werkervaring in België en zin voor ondernemen kan u gebruiken bij de re-integratie in uw land van herkomst. Bovendien blijkt uit de nota van VSSE dd. 22/04/2021 dat u via uw handelszaken een van de belangrijkste bijdragers bent aan de financiering van de Turkse Hezbollah in België. In het verzoekschrift tot nietigverklaring dat op 03/02/2022 werd ingediend tegen de beslissing tot beëindiging van uw verblijf van 5/01/2022, stelt uw advocaat dat u het voorgaande ontkent en legt hiertoe een document voor waarin uw boekhouder verklaart dat u de laatste 10 jaar geen giften meer zou hebben gedaan. Verder stelt uw advocaat dat de nv J(...) in het verleden een aantal mensen tewerkstelde voor het onderhoud van de woningen, maar de laatste werknemer zou vertrokken zijn op 31/12/2020. Uw advocaat verwijst hiervoor naar een attest van het sociaal secretariaat Partena van 1/10/2021. Het voorgaande vormt echter geen bewijs van het tegendeel, namelijk dat u niet kan worden beschouwd als een van de verantwoordelijken voor de financiering van de Turkse Hezbollah in België. Naast officiële giften of officiële tewerkstellingen zijn er immers andere (al dan niet officiële) mogelijkheden tot verlening van financiële hulp. Het feit dat u in België gewerkt heeft en zelfstandig een bedrijf voert, weegt niet op tegen de hierboven vermelde elementen van nationale veiligheid.

In het verzoekschrift tot nietigverklaring dat op 03/02/2022 werd ingediend tegen de beslissing tot beëindiging van uw verblijf van 5/01/2022, stelt uw advocaat dat u de inhoud van de nota van de VSSE dd. 22/04/2021, waarvan op 2/12/2021, op 21/02/2022, en op 12/07/2022 de actualiteit werd bevestigd, ontkent. Verder stelt uw advocaat dat deze nota enkel twee blote beweringen bevat, nl. "verzoeker financiert een moskee die het centrum van de Turkse Hezbollah is en hij is de werkgever van een aantal militanten van deze beweging" en dat de nota geen enkele bronvermelding bevat zodat u niet weet waarop de Staatsveiligheid zich steunt. Ook over de nota dd. 3/11/2020 stelt uw advocaat dat de Staatsveiligheid geen enkele bron vermeldt voor haar stelling. Vervolgens formuleert uw advocaat een aantal opmerkingen bij de nota die volgens hem gebaseerd is op "totaal voorbijgestreefde bronnen en voor de huidige beoordeling van de Turkse Hezbollah niet meer bruikbaar is". Het is opmerkelijk dat uw advocaat vervolgens zelf steunt op rapporten die van voor deze nota dateren om voorgaande stelling te motiveren. Het feit dat in de verslagen van de VSSE, waarop een beroep werd gedaan om de ingetrokken beslissing tot beëindiging van uw verblijf van 5/01/2022 alsook de bestreden beslissing te nemen, de precieze bronnen niet zijn weergegeven, heeft niet tot gevolg dat u de inhoud van deze

verslagen niet kan weerleggen en derhalve niet over een eerlijke beroepsprocedure zou beschikken. De feitelijke gegevens waarop de politie- en veiligheidsdiensten, in casu de VSSE, zich baseren zijn immers duidelijk weergegeven in de verslagen van deze diensten alsook in de bestreden beslissing. De politie- en veiligheidsdiensten, in casu de VSSE, hebben ook niet de verplichting om hun bronnen kenbaar te maken. Het enkele feit dat bronnen niet worden vermeld, impliceert niet dat dient te worden aangenomen dat de door gespecialiseerde diensten aangeleverde informatie niet correct is. (RVV 217 728, dd. 28/02/2019). Er is in casu ook geen sprake van een situatie waarbij de gegevens die worden aangewend om te duiden dat u een gevaar vormt voor de nationale veiligheid geheim worden gehouden, waardoor u niet in de mogelijkheid zou zijn om de beweringen van de politie- en veiligheidsdiensten, in casu de VSSE, tegen te spreken of de juistheid ervan te weerleggen door het aanvoeren van stukken die u vrijpleiten of die u een alibi verschaffen (RVV 217 728, dd. 28/02/2019). Daarnaast dient verwezen te worden naar rechtspraak van de RvV die stelt dat "Verzoekers betoog dat de VSSE zijn bronnen niet heeft bekendgemaakt laat niet toe te oordelen dat de vaststellingen van deze instantie incorrect zijn. Er zijn in casu ook geen andere redenen om aan te nemen dat de bevindingen van de VSSE, zoals opgenomen in het verslag van 19 september 2016 en waarvan de actualiteit door de VSSE vervolgens meermaals werd bevestigd, niet juist zouden zijn of dat deze in twijfel moeten worden getrokken. [...] Het gegeven dat de VSSE, om evidente redenen en gelet op artikel 13, derde lid van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen en veiligheidsdiensten, zijn bronnen niet zonder meer kan prijsgeven impliceert ook niet dat verzoeker niet de mogelijkheid zou hebben om aan te tonen dat de vaststellingen van deze veiligheidsdienst niet (langer) correct zijn. Hij vermag immers stukken aan te brengen die toelaten vast te stellen dat hij andere milieus frequenteert dan deze waarvan sprake in het verslag van de VSSE, dat de vaststellingen van de VSSE niet verenigbaar zijn met zijn vroegere beroepsbezigheden, door aan te tonen dat hij lid is van organisaties die geen extremistisch wereldbeeld uitdragen en door, meer algemeen, duidelijkheid te scheppen over zijn levenswandel." (RVV 240 750, dd. 11/09/2020). Het is bovendien niet aan de Dienst Vreemdelingenzaken om de inhoud en waarheidsgetrouwheid van de nota's van de veiligheids- en Inlichtingendiensten te verifiëren. De Dienst Vreemdelingenzaken baseert zich op de elementen die worden aangehaald om een gemotiveerde beslissing te kunnen nemen en kan zich voor een eigen beoordeling van de feiten niet in de plaats stellen van die van de bevoegde diensten, in casu de VSSE. dit zou immers een overschrijding van de bevoegdheden van DVZ uitmaken die in het kader van de wettigheidscontrole zijn toegekend (RVV 205 349 dd. 14/06/2018). De RvV heeft er al aan herinnerd dat de formele motiveringsplicht waaraan de DVZ is gebonden, de bestemming van de beslissing in staat moet stellen de redenen te kennen waarop deze beslissing is gebaseerd, zonder dat de DVZ gehouden is deze motieven verder toe te lichten. Het volstaat dus dat de beslissing duidelijk en ondubbelzinnig de redenering weergeeft, zodat de bestemming van de beslissing de motivering ervan kan begrijpen en deze desgevallend in beroep kan aanvechten (RVV 226 761 dd 26/09/2019) De inlichtingendiensten bezorgen hun conclusie aan de DVZ en zijn niet verplicht de rapporten of gegevens over te maken waarop zij zich hebben gebaseerd om tot deze conclusie te komen. Het enkele feit dat de bron(nen) van de inlichtingen- en politiediensten niet expliciet is (zijn) vermeld, impliceert niet dat de door de gespecialiseerde diensten verstrekte informatie onjuist is (RVV 263 568 dd. 09/11/2021).

Wat betreft uw leeftijd is het redelijk te stellen dat u nog jong genoeg bent om zich aan te passen aan nieuwe levensomstandigheden en een nieuwe omgeving. U bent meerderjarig, maar niet van zodanig hoge leeftijd dat uw leeftijd op zich een voldoende reden zou vormen om de beslissing tot beëindiging van uw verblijf niet te kunnen nemen.

Wat uw gezondheidstoestand betreft, verklaarde u in het kader van het hoorrecht op 18/08/2021 dat u hartpatiënt bent. In het kader van het hoorrecht op 9/03/2022 verklaarde u echter dat u geen ziekte hebt die u belemmert te reizen of naar uw herkomstland terug te keren. Er dient opgemerkt te worden dat er in uw administratief dossier geen elementen zijn die aantonen dat uw gezondheidstoestand het niet toelaat terug te keren naar Nederland, noch werden door u medische documenten voorgelegd. Op basis van het voorgaande kan geconcludeerd worden dat er geen medische elementen zijn die deze beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht in de weg staan.

Wat de beoordeling van het risico op schending van artikel 3 EVRM betreft, komt het aan de betrokkene toe om elementen naar voor te brengen die aantonen dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat, indien de verwijderingsmaatregel uitgevoerd wordt, hij zou blootgesteld worden aan een reëel risico op onmenselijke behandelingen tegenstrijdig met artikel 3 EVRM. Indien betrokkene bewijsstukken voorlegt, is het aan de Regering om de eventuele twijfels hieromtrent weg te nemen (EHRM, arrest Saadi tegen Italië, 28 februari 2008, § 129). Conform artikel 62, § 1 van de wet van 15 december 1980, heeft u een vragenlijst gekregen waarbij u de mogelijkheid werd gegeven om pertinente elementen voor

te leggen die het nemen van een beslissing kunnen verhinderen of beïnvloeden. Op vraag 15 "Heeft u redenen waarom u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst?", antwoordde u op 18/08/2021 dat u de Nederlandse nationaliteit hebt, dat u al heel lang in België woont en dat uw leven hier is uitgebouwd. U verklaarde dat u al meer dan 20 jaar in België bent, dat uw omgeving hier is, een deel van uw familie en uw vrienden en dat u het leven hier gewoon bent. Op 9/03/2022 verklaarde uw advocaat eveneens dat u al meer dan twintig jaar in België woont, dat uw leven hier is uitgebouwd, dat uw omgeving hier is alsook een deel van uw familie en vrienden, dat heel uw privéleven zich afspeelt in België en dat u het leven hier gewoon bent. Het is enigszins opmerkelijk dat uw advocaat stelt dat heel uw privéleven zich in België afspeelt, aangezien uw echtgenote en twee van uw meerderjarige kinderen in Nederland wonen. Een eventuele schending van artikel 3 EVRM is in casu evenwel niet voorhanden aangezien Nederland dezelfde garanties biedt als België op het vlak van het verbod op foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Op grond van het administratief dossier wordt geconcludeerd dat het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de nationale veiligheid daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving. De hierboven vermelde elementen tonen duidelijk aan dat u een bedreiging en gevaar vormt en tonen duidelijk aan dat er dwingende redenen van nationale veiligheid zijn die het mogelijk maken om een einde te maken aan uw verblijf op basis van artikel 44bis, § 3.1° van de Vreemdelingenwet en u een bevel te geven om het grondgebied te verlaten op basis van artikel 7, eerste lid, 3° en 13° van de wet van 15 december 1980.

Gelet op bovenstaande dwingende redenen van nationale veiligheid wordt u krachtens artikel 44ter §2 van de Vreemdelingenwet geen termijn toegestaan om het grondgebied te verlaten.

Deze redenen zijn dwingende redenen in de zin van artikel 39/79, § 3, van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg heeft het indienen van een beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissing(en) in geen geval tot gevolg dat de uitvoering van het bevel om het grondgebied te verlaten wordt geschorst.

Krachtens artikel 44nonies, § 2 van de Vreemdelingenwet, wordt een inreisverbod voor 10 jaar opgelegd voor het Belgische grondgebied, om de volgende redenen:

Aan het hierboven vermelde bevel om het grondgebied te verlaten wordt een Inreisverbod gekoppeld voor het grondgebied van het Rijk. Vermits u een ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid wordt ervoor geopteerd dat de duur van dit inreisverbod 10 jaar bedraagt.

Uit uw administratief dossier blijken ernstige elementen van nationale veiligheid die aantonen dat u een bedreiging vormt voor de Belgische samenleving.

Op 22/04/2021 werd een nota over u opgesteld door de Veiligheid van de Staat (VSSE)¹. Daarin wordt aangehaald dat u via uw handelszaken een van de belangrijkste bijdragers bent aan de financiering van de Turkse Hezbollah in België, hetzij door rechtstreeks bij te dragen aan de sponsoring van de El Gazalli-moskee (het eerste en belangrijkste centrum van de Turkse Hezbollah in België) en de evenementen van Kutlu Dogum (i.e. Heilige Geboorteweek), hetzij als werkgever van verscheidene belangrijke militanten. De VSSE besluit dat u kan worden beschouwd als een van de verantwoordelijken voor de financiering van de Turkse Hezbollah in België (vrije vertaling).

Op 2/12/2021, op 21/02/2022 en op 12/07/2022 werd door de VSSE bevestigd dat de nota dd. 22/04/2021 nog steeds als actueel kan worden beschouwd, en u bijgevolg nog altijd wordt aanzien als een van de verantwoordelijken voor de financiering van de Turkse Hezbollah in België.

De VSSE stelt in de nota van 03/11/2020 dat de Turkse Hezbollah de neiging heeft de ernstige criminele feiten (moorden, ontvoeringen, folteringen) waan/oor haar leden werden veroordeeld te minimaliseren en zelfs geheel te ontkennen. Meer in het algemeen heeft de Turkse Hezbollah nooit het geweld afgezworen dat het in het verleden gebruikt heeft. Evenzo worden in Turkije de gewelddaden die vandaag de dag gepleegd worden in naam van de Huda-Par of door leden van andere entiteiten die gelieerd zijn aan de beweging (Mustazaf-Der, Ihya-Der) voorgesteld als daden van verzet tegen de militanten van de HDP (Democratische Partij van de Volkeren in Turkije). In België sluit de beweging zich volledig aan bij de opvattingen van deze entiteiten, en blijft ze in verschillende omstandigheden een oorlogsretoriek gebruiken. Aldus werd ter gelegenheid van bepaalde gebeurtenissen opgeroepen tot de jihad binnen de gebedsruimte van de beweging. Een van de gevolgen met betrekking tot de risico's die

verbonden zijn aan de verspreiding van deze propaganda betreft de activiteiten die georganiseerd worden voor de jongeren van de beweging: Koranschool voor kinderen, zomerkampen, toezicht door de belangrijkste leiders van de beweging en hun families. Bovendien heeft de Turkse Hezbollah in februari 2020 in de moskee El Gazalli een evenement georganiseerd ter ere van de martelaren. Het evenement werd "Shidleri Anma" genoemd (de herdenking van de martelaren). Volgens de VSSE is het duidelijk dat de ideologie van deze beweging nog steeds gericht is op de begrippen "jihad" en "sharia", voorwaarden die ze noodzakelijk acht voor de vestiging van een echte Islamitische Staat in Turkije, wat het ultieme doel is van deze groepering (vrije vertaling).

Aangaande uw familiale banden blijkt uit het administratief dossier en uit de antwoorden die u overmaakte in het kader van het hoorrecht dd. 18/08/2021 en 9/03/2022 dat u geen gezin hebt in België en dat u hier niet getrouwd bent, noch een duurzame relatie hebt. Ten tijde van de aanvraag tot vestiging in België op 08/06/2000 en in het kader van uw hoorrecht dd. 18/08/2021 gaf u aan sinds 15/05/1992 te 's Gravenhage, Nederland gehuwd te zijn met A. A. (geboren op (...)1971 te Karakoçan, Nederlandse nationaliteit). U gaf toen ook aan dat uw echtgenote u niet vergezelde omdat zij in Nederland zou blijven. In het kader van het hoorrecht verklaarde u op 18/08/2021 en op 9/03/2022 dat uw echtgenote in Nederland verblijft. U blijkt evenwel sinds 29/05/2015 in het Rijksregister geregistreerd te zijn als alleenstaand. In het kader van het hoorrecht verklaarde u op 18/08/2021 en op 9/03/2022 dat u een meerderjarige dochter G. K. (29/09/2001 te 's Gravenhage) en een meerderjarige zoon G. Ru. (9/09/1994) heeft, die beiden de Nederlandse nationaliteit hebben en in Nederland wonen. U verklaarde verder op 18/08/2021 dat uw meerderjarige zoon G. F. (11/08/1993, Nederlandse nationaliteit) en uw broer G. Ke. (geboortedatum en nationaliteit niet meegedeeld) in België verblijven en allen in de K(...)straat te Antwerpen wonen. In het kader van het hoorrecht verklaarde u echter op 9/03/2022 dat u nog een broer Re. hebt die in België verblijft en eveneens in de K(...)straat te Antwerpen woont. Uit uw administratief dossier, waarvan u op 24/08/2021 een kopie hebt ontvangen, blijkt inderdaad dat uw broer G. Re. (21/10/1974, Belgische nationaliteit) eveneens in België verblijft. U verklaarde zowel op 18/08/2021 als op 9/03/2022 geen minderjarige kinderen te hebben in België, noch in een ander land. Hierbij dient te worden opgemerkt dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) invulling heeft gegeven aan de bepaling uit het artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) op basis waarvan het familie- en gezinsleven wordt beoordeeld en hiervoor de aard en de hechtheid van de gezinsband aanhaalt, namelijk de band tussen partners en tussen ouder en hun minderjarige kinderen. De andere gezinsleden, onder wie de meerderjarige kinderen, vallen onder de bepalingen opgenomen in artikel 8 van het EVRM wanneer een meer dan normale afhankelijkheid wordt bewezen, wat hier niet het geval is. Het feit dat uw meerderjarige zoon mede-eigenaar is van de twee patrimoniumvennootschappen, verandert niets aan het voorgaande. Bovendien kunnen uw twee broers en uw meerderjarige zoon België vrijelijk in- en uitreizen en kunnen zij u dus steeds bezoeken indien ze dat wensen, u bracht geen stukken waaruit blijkt dat zij dit niet zouden kunnen. Ze kunnen overigens ook steeds contact onderhouden via moderne communicatiemiddelen. Het feit dat u familiebanden in België heeft, doet geen afbreuk aan de bedreiging die u vormt voor de nationale veiligheid.

Het vraagt weldegelijk een inspanning van u om zich aan te passen aan een leven in Nederland of elders, doch deze moeilijkheden zijn niet onoverkomelijk. U werd op xx/xx/1966 geboren te Gndegdi, Turkije. In het kader van het hoorrecht verklaarde u op 18/08/2021 en op 9/03/2022 dat u Nederlands en Turks kent, dat u over een Nederlandse identiteitskaart beschikt met nr. (...), geldig tot 20/08/2023, dat u voor 1999 in Nederland gewerkt hebt, en dat uw echtgenote en twee van uw meerderjarige kinderen in Nederland gebleven zijn wanneer u zich in België kwam vestigen en ze er nog steeds verblijven. Uit het administratief dossier blijkt verder dat u in Nederland gehuwd bent en dat u de Nederlandse nationaliteit hebt verkregen, wat wijst op een affiniteit met Nederland daar de verwerving van de nationaliteit een bekroning is van uw langdurig verblijf in Nederland. Artikel 8, lid 2, van het EVRM stelt dat de overheid kan ingrijpen in het belang van de nationale veiligheid Het gevaar dat u vormt voor de nationale veiligheid is superieur aan de persoonlijke belangen die u kan doen gelden. Bovendien blijkt uit de nota van de VSSE dd. 22/04/2021 dat uw gedachtengoed haaks staat op de waarden van de Westerse samenleving, aangezien u wordt beschouwd als een van de verantwoordelijken voor de financiering van de Turkse Hezbollah, een beweging wiens ideologie nog steeds gericht is op de begrippen "jihad" en "sharia". Het ernstige gevaar dat u vormt voor de nationale veiligheid, zoals hierboven reeds aangehaald, rechtvaardigt dat de belangen van de Staat zwaarder doorwegen dan uw belangen om in België uw privé- en familieleven te onderhouden.

Gelet op het feit dat u een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde en nationale veiligheid, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde en nationale veiligheid, is een inreisverbod van 10 jaar proportioneel.

(...)"

2. Over de rechtspleging

De verweerder heeft tijdig een administratief dossier en een nota met opmerkingen overgemaakt.

De verzoeker heeft tijdig een syntheseseminarie neergelegd.

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) uitspraak op basis van de syntheseseminarie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een vierde middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 39, §1 *juncto* artikel 17, §1, A, 1°, van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van talen in bestuurszaken (hierna: de Taalwet Bestuurszaken).

In de syntheseseminarie wordt hieromtrent het volgende uiteengezet:

"Herhaling van het middel

Er wordt een einde gemaakt aan het verblijf van verzoeker louter met verwijzing naar een nota van de Staatsveiligheid van 22 april 2021 over verzoeker, waarvan de inhoud bevestigd zou zijn in nota's van 2 december 2021, en 21 februari en 12 juli 2022, en een nota van de Staatsveiligheid van 3 november 2020 over de Turkse Hezbollah.

De nota van 22 april 2021, gericht aan de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenaken, in het Frans opgesteld, zegt het volgende:

*"Via ses commerces, l'intéressé est l'un des principaux contributeurs au financement du Hezbollah turc en Belgique, soit en contribuant directement à sponsoriser la mosquée El Gazalli et les événements du Kutlu Dogum, soit comme employeur pour plusieurs militants d'envergure.
Menace : l'intéressé peut être considéré comme l'un des responsables du financement du Hezbollah turc en Belgique ».*

(vrije vertaling: via zijn handelszaken is betrokkene een van de belangrijkste personen die bijdragen tot de financiering van de Turkse Hezbollah in België, hetzij door rechtstreeks door de financiering van de El Gazalli-moskee en de events van Kutlu Dogum, hetzij als werkgever van verscheidene belangrijke militanten.

Bedreiging: betrokkene kan beschouwd worden als een van de verantwoordelijken van de financiering van de Turkse Hezbollah in België)

Verweerder voegt er in zijn beslissing aan toe dat de betrokken moskee "het eerste en belangrijkste centrum van de Turkse Hezbollah in België" zou zijn, en Kutlu Dogum wordt vertaald als "Heilige Geboorteweek". "Commerces" wordt foutief vertaald als "winkels" vermits verzoeker in 2000 wel werkte in een bakkerij en voedingswinkel, maar al zeer vele jaren niet meer, terwijl hij nu 2 patrimoniumvennootschappen bezit (zie hierna).

Volgens artikel 39, § 1 SWT gedragen de centrale diensten in hun binnendiensten zich naar artikel 17, § 1 SWT. Volgens artikel 17, § 1, A, 1° wordt in de binnendiensten het Nederlands gebruikt wanneer de zaak uitsluitend gelocaliseerd of localiseerbaar is in het Nederlandse taalgebied.

Zowel de Dienst Vreemdelingenzaken als de Staatsveiligheid zijn centrale diensten, terwijl de nota van 22 april 2021 betrekking heeft op verzoeker, die uitsluitend gelocaliseerd is in het Nederlandse taalgebied, meer bepaald in de Stad Antwerpen.

Overeenkomstig artikel 58 SWT is de nota nietig omdat ze in het Frans is opgesteld en kan de Raad er bijgevolg geen rekening mee houden.

Verzoeker heeft geen kennis kunnen nemen van de nota's die de inhoud van de nota van 22 april 2021 zouden bevestigen, en weet dus niet of deze in het Nederlands of in het Frans opgesteld zijn, maar zelfs indien ze in het Nederlands opgesteld zijn, kan dit aan de onwettigheid van de nota van 22 april 2021 tegemoetkomen, vermits ze alleen die nota "bevestigen".

Nota met opmerkingen

Verzoeker heeft geen belang bij het middel vermits de bestreden beslissing de nota in het Nederlands vertaalt

De nota's van de Staatsveiligheid zijn geen aktes zoals voorzien in de Bestuursaalwet en bijgevolg kan verzoeker niet de schending van deze wet inroepen. Ondergeschikt toont hij niet aan rechtstreeks een nietigheid te kunnen inroepen op grond van de Bestuursaalwet t.a.v. de Staatsveiligheid.

In ieder geval gaat verzoeker voorbij aan het dreigingsniveau van de Turkse Hezbollah zoals uiteengezet in de nota van 3 november 2020 van de Staatsveiligheid en stelt hij bijgevolg verkeerdelijk dat zijn dossier uitsluitend het Nederlands taalgebied aanbelangt.

Replik

De schending van de taalwetgeving raakt de openbare orde. Verzoeker dient bijgevolg geen belang aan te tonen bij het middel.

Het begrip "akte" komt niet voor in de bepalingen waarvan de schending wordt ingeroepen. Deze regelt het ganse taalgebruik tussen de ene en de andere dienst.

De belangrijkste nota waarop verweerder zich baseert is deze die betrekking heeft op verzoeker persoonlijk, nl. deze van 22 april 2021 (en niet 21 april 2021 zoals verweerder stelt). Deze nota belangt uitsluitend verzoeker.

De nota van 3 november 2020, die overigens ook in het Frans gesteld is, kan niet het eventuele gevaar van verzoeker bewijzen, zonder dat aangetoond wordt dat hij betrokken zou zijn bij de Turkse Hezbollah. Alleen de nota van 22 april 2022 kan daarvoor gebruikt worden."

Artikel 39, §1, van de Taalwet bestuurszaken luidt als volgt:

"§ 1. In hun binnendiensten en in hun betrekkingen met de gewestelijke en plaatselijke diensten uit Brussel-Hoofdstad, gedragen de centrale diensten zich naar artikel 17, § 1, met dien verstande dat de taalrol bepalend is voor het behandelen van de zaken vermeld onder A, 5° en 6°, en B, 1° en 3°, van genoemde bepaling."

De "nota" van de Dienst Veiligheid van de Staat (hierna: de VSSE) van 22 april 2021, die door de verzoeker wordt gevisieerd, betreft blijkens de stukken van het administratief dossier een brief van de administrateur-generaal van de VSSE gericht aan de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken ter attentie van "madame M. A.(...)" en waarin op beknopte wijze inlichtingen worden verschaft over de verzoeker. Het gaat om het overmaken van inlichtingen tussen twee onderscheiden centrale diensten zoals bedoeld in de Taalwet Bestuurszaken. Het gegeven dat de inlichtingen de verzoeker betreffen, doet geen afbreuk aan het feit dat de "nota" die de verzoeker viseert een communicatie (in het jargon van de Taalwet bestuurszaken: "betrekking") betreft tussen twee centrale overheidsdiensten onderling. Een dergelijke situatie is niet voorzien in artikel 39, §1, van de Taalwet Bestuurszaken, dat enkel een regeling voorziet voor het gebruik van de taal in de binnendiensten van de onderscheiden centrale diensten, alsook voor de betrekkingen van de centrale diensten met de gewestelijke en plaatselijke diensten uit Brussel-Hoofdstad.

Een schending van artikel 39, §1 (*juncto* artikel 17, §1, A, 1°) van de Taalwet Bestuurszaken ligt derhalve niet voor.

Het vierde middel is ongegrond.

3.2. In een vijfde middel beroept de verzoeker zich op de schending van artikel 5 van de overeenkomst, ondertekend op 19 september 1960 te Brussel, inzake de tenuitvoerlegging van de artikelen 55 en 56

van het verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie *juncto* artikel 44bis, § 3, 1° en artikel 45 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de rechten van verdediging en van artikel 1 van Protocol 7 bij het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te New York op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

De verzoeker betoogt dienaangaande als volgt in de synthesesamenvatting:

“Herhaling van het middel

M.b.t. de nota van 22 april 2021 wordt dit middel aangevoerd in ondergeschikte orde t.o.v. het vierde middel.

In het tweede middel werd reeds aangetoond dat artikel 44bis, § 3,1° geschonden werd.

Artikel 45 wordt geschonden omdat uit de nota's van de Staatsveiligheid van 22 april 2021 en 3 november 2020 niet blijkt dat verzoekers gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving is, zoals hierna zal aangetoond worden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel wordt geschonden omdat geen rekening wordt gehouden met de COI-Focus van de CGVS, die radicaal tegenstrijdig is met de nota van 3 november 2020.

De rechten van verdediging en artikel 1 van Protocol 7 EVRM worden geschonden omdat verzoeker niet weet op welke bronnen de Staatsveiligheid, en dus ook verweerder, steunt om te besluiten dat verzoeker een gevaar voor de nationale veiligheid zou zijn.

Zoals reeds gezegd, steunt de bewering dat verzoeker zulk gevaar zou zijn, enkel en alleen op 2 nota's van de Staatsveiligheid, nl. de nota van 22 april 2021 die betrekking heeft op hem persoonlijk en een nota van 3 november 2020 over de Turkse Hezbollah. Deze nota's worden afzonderlijk besproken.

1. De nota van 22 april 2021

a. In essentie zegt deze nota dat verzoeker een gevaarlijk individu is omdat hij via zijn handelszaken een van de voornaamste financiers is van de Turkse Hezbollah in België, hetzij door de El Gazallimoskee en de events van Kutlu Dogum financieel te steunen, hetzij als werkgever van verscheidene belangrijke militanten van de Turkse Hezbollah in België.

Verzoeker ontkent de inhoud van deze nota, die niet meer dan blote beweringen bevat. De boekhouder verklaart dat de 2 patrimoniumvennootschappen van verzoeker (zie hierna) de laatste 10 jaar geen giften hebben gedaan. Wel is hij een bezoeker van de betrokken moskee, net zoals honderden andere moslims, maar dat maakt van hem nog geen gevaarlijk individu.

b. Een beslissing kan genomen worden op grond van artikel 44bis, ook al is er geen strafrechtelijke veroordeling, maar dan volstaan "eenvoudige vermoedens of verdenkingen" niet om zulke beslissing te gronden: dit betekent dat "de beslissing gemotiveerd moet zijn door feiten en handelingen die kunnen worden aangetoond" (GwH 18 juli 2019, nr. 112/2019, B.54.4). M.b.t. de toepassing van artikel 44bis, § 3, 1° heeft de Raad in Verenigde Kamers beslist dat "un soin particulier doit être consacré par l'autorité compétente à la motivation d'une décision qu'elle entend fonder sur des 'raisons impérieuses'", en de dwingende redenen van nationale veiligheid moeten "apparaître clairement comme telles à l'issue d'un examen concret et individuel » (RvV 8 december 2017, nr. 196.353). M.b.t. het beëindigen van het verblijf van een derdelandsonderdaan op grond van artikel 22, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet oordeelde de Raad recent in Verenigde Kamers, toepassing makende van artikel 23 van die wet, wat overeenkomt met artikel 45 voor de Unieburgers, dat "moet geval per geval een individueel onderzoek worden gevoerd met betrekking tot de werkelijkheid, de actualiteit en de ernst van de bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving die van de vreemdeling van wie men het verblijf wenst te beëindigen zou uitgaan" en verweerder moet zich op "bewezen en geobjectiveerde feiten" baseren; de toepassing van artikel 22, § 1 vereist "een verregaand individueel onderzoek" en uit de motieven van de beslissing moeten de door betrokkene gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen blijken die steun vinden in het administratief dossier, waaruit kan worden afgeleid dat hij een voldoende ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid en die de beëindiging van diens recht op verblijf rechtvaardigen; en, ook wanneer de beslissing enkel steunt op nota's van het OCAD en de

Staatsveiligheid, bestaat de "verplichting om de vaststelling dat een vreemdeling effectief een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid te gronden op voldoende bewezen handelingen", doch er is "een gebrek aan concrete feiten in de gehanteerde nota's en dreigingsanalyses van het OCAD en de VSSE", en ook al maakt verweerder gebruik van "deugdelijke bronnen en recente gespecialiseerde verslaggeving", "slaagt verweerder er evenmin in aan te tonen dat de rapporten die hij aanwendt voldoende concrete en bewezen feiten bevatten. Nergens wordt een concrete factuele basis toegelicht zodat verzoeker niet in staat wordt gesteld zich erop te verdedigen en alleen maar kan ontkennen", zodat "er geen afdoende verifieerbare feitelijke grondslag voorhanden is om te besluiten tot het bestaan van ernstige redenen van openbare veiligheid die een beëindiging van het recht op verblijf rechtvaardigen", en de beslissing "getuigt niet van een deugdelijk onderzoek en een behoorlijke feitenvinding. Verweerder heeft geen door verzoeker gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen verzameld waarop een beslissing tot beëindiging van het verblijf kan worden gesteund", waardoor het zorgvuldigheidsbeginsel wordt miskend en de rechten van verdediging in het gedrang komen (RvV 16 december 2021, nr. 265.593).

Krachtens artikel 1, lid 1 Protocol 7 EVRM wordt een vreemdeling die wettig verblijft op het grondgebied van een Staat niet uitgezet behalve ingevolge een overeenkomstig de wet genomen beslissing en hem wordt toegestaan

- a) Redenen aan te voeren tegen zijn uitzetting;
- b) Zijn zaak opnieuw te doen beoordelen, en
- c) Zich met dit doel te doen vertegenwoordigen bij de bevoegde instantie of bij een of meer door die aangewezen personen.

Dit artikel waarborgt de vreemdeling om ingelicht te worden over de inhoud van de documenten en de informatie waarop verweerder zich gebaseerd heeft om te komen tot de beslissing tot verwijdering. Het artikel waarborgt dat de vreemdeling in beginsel geïnformeerd wordt over de pertinente factuele elementen die verweerder ertoe gebracht hebben te besluiten tot het feit dat verzoeker een gevaar uitmaakt voor de nationale veiligheid en hij heeft toegang tot de inhoud van de documenten en de informatie van zijn dossier waarop verweerder zich gesteund heeft om tot een verwijderingsbeslissing over te gaan (EHRM (GK) 15 oktober 2020, Muhammad en Muhammad/Roemenië, nr. 80982/12, §§ 128-129).

- c. In het geval van verzoeker steunt verweerder zich op een nota van de Staatsveiligheid van 7 lijntjes, die enkel 2 blote beweringen bevat, nl. verzoeker financiert een moskee die het centrum van de Turkse Hezbollah is en hij is de werkgever van een aantal militanten van deze beweging.

De nota bevat geen enkele bronvermelding zodat verzoeker niet weet waarop de Staatsveiligheid zich steunt, terwijl dat volgens voornoemde rechtspraak van de RvV en van het EHRM nodig is.

De Turkse Hezbollah in België heeft naar het publiek toe geen enkele activiteit. Ze heeft nooit een openbare bijeenkomst of een betoging georganiseerd. Er zijn nooit leden administratief opgepakt of aangehouden voor verstoring van de openbare orde of voor het plegen van misdrijven in hun hoedanigheid van lid van de Turkse Hezbollah (wat verzoeker overigens niet is zoals al gezegd).

Naast het feit dat hij de inhoud van de nota ontkent, is er, in ondergeschikte orde, geen enkel element dat erop wijst dat het financieren van voornoemde moskee enig probleem oplevert inzake de nationale veiligheid. De events van Kutlu Dogum zijn bij de publieke opinie volledig onbekend en er is in de pers nooit aandacht aan besteed. De nota legt ook niet uit wat dit betekent.

Verzoeker is al meer dan 22 jaar in België gevestigd. In de nota van de Staatsveiligheid wordt geen enkele poging gedaan om de beweerdde activiteit van financiering door verzoeker van de moskee te kwantificeren of te situeren in de tijd, terwijl krachtens artikel 45 van de Vreemdelingenwet verweerder dient aan te tonen dat verzoeker een actueel gevaar zou uitmaken voor de nationale veiligheid. Voor een beslissing tot weigering van verblijf op grond van artikel 43 van de Vreemdelingenwet van een Turkse persoon heeft de Raad, zetelend met 3 rechters, beslist dat verweerder niet jarenlang kan wachten om een beslissing te nemen en bovendien dat niet te begrijpen valt "waarom het inzamelen of overmaken van geldsommen voor een organisatie waarvan wordt gesteld dat ze in België de openbare orde verstoort een bedreiging zou kunnen inhouden voor de nationale veiligheid" (RvV 22 juni 2018, nr. 205.782). Na een nieuwe weigering tot verblijf voor dezelfde persoon heeft de Raad beslist dat het feit dat via het tijdschrift dat de vreemdeling financiert de ideologie van de betrokken organisatie wordt verspreid "en dat in tal van nummers van dit tijdschrift veel aandacht wordt besteed aan de aanslagen

en de gewelddaden van de organisatie en dat de daders van deze aanslagen worden voorgesteld als martelaren of te volgen voorbeelden", niet erop wijst dat de vreemdeling een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging is voor een fundamenteel belang van de samenleving, zelfs wanneer "in de bestreden beslissing wordt ook overwogen dat verzoeker verantwoordelijk is voor de organisatie van vergaderingen en manifestaties en dat op dergelijke activiteiten soms openlijk symbolen van de (organisatie) worden getoond of plegers van aanslagen worden verheerlijkt of herdacht. In de verslagen van de VSSE waarop verweerder zich baseert wordt echter geen melding gemaakt van het feit dat verzoeker, die reeds jaren wordt opgevolgd, ooit zelf concrete handelingen stelde die toelaten te concluderen dat hij strafbare feiten van terroristische aard heeft gepleegd of voorbereid, dat hij aanzette tot geweld of dat hij acties ondernam of verklaringen aflegde die dusdanig zwaarwichtig zijn dat kan worden geconcludeerd dat de nationale veiligheid in het gedrang kwam" (RvV 21 juni 2019, nr. 223.039).

A fortiori dient voor verzoeker geconcludeerd te worden, vermits in de nota niet wordt gesteld dat deze verantwoordelijk zou zijn voor de organisatie van wat dan ook, dat verweerder niet aantoonde dat hij omwille van dwingende redenen van nationale veiligheid uit België zou dienen verwijderd te worden.

d. In de nota wordt ook beweerd dat verzoeker werkgever is van verscheidene belangrijke militanten van de Turkse Hezbollah. Uit wat hierna volgt blijkt dat de informatie die de Staatsveiligheid heeft verkregen, kennelijk via een informant, feitelijk onjuist is. Verzoeker had bij de aanvang van zijn verblijf, en zelfs al kort daarvoor in 1999, 2 vennootschappen: de ene is de BVBA O(...) waarvan sprake in de bestreden beslissing, die een bakkerij- voedingswinkel exploiteerde, en die hij enkele jaren nadien opgedoekt heeft, en de andere is de NV J(...), een patrimoniumvennootschap, waarvan hij bestuurder is geworden op 9 november 1999. Hij heeft in 2007 nog een tweede patrimoniumvennootschap overgenomen de NV S(...). Via deze 2 vennootschappen beheert hij een aantal verhuurde woningen.

De NV J(...) stelde in het verleden een aantal mensen te werk voor het onderhoud van de woningen, maar de laatste vertrok op 31 december 2020 zoals blijkt uit een attest van het sociaal secretariaat Partena van 1 oktober 2021. Naast het feit dat verweerder niet aantoonde dat deze ex-werknemers activisten of militanten zouden zijn van de Turkse Hezbollah, dient vastgesteld te worden dat verzoeker al bijna 2 jaar geen werkgever meer is. Het klein onderhoud doet hij nu zelf, het groot onderhoud laat hij doen door een aannemer.

e. Uit het voorgaande volgt dat de nota van 22 april 2021 geenszins verantwoordt dat aan het verblijf van verzoeker om dwingende redenen van nationale veiligheid een einde wordt gesteld.

Het arrest van de Raad van 11 oktober 2021 nr. 261.988 doet niets af aan het voorgaande. Uit het arrest blijkt dat deze verzoeker volgens de Staatsveiligheid een verantwoordelijke is van de Turkse Hezbollah. Hij was in 2003 een van de stichtende leden van de moskee El Gazalli, waarvan hij de functie van voorzitter en secretaris opnam, hij oefent ook functies uit binnen de Turkse Hezbollah op internationaal niveau en zetelt in verschillende organen die de strategie van de beweging bepalen. Van deze verzoeker wordt aldus een volledig ander profiel opgehangen dan van verzoeker in onderhavige zaak, met veel meer concrete elementen. De 2 zaken zijn bijgevolg niet vergelijkbaar. Ook het arrest van dezelfde datum nr. 261.898 is niet pertinent om huidige zaak te beoordelen, al was het maar omdat in die zaak het ging om een persoon met Turkse nationaliteit op wie bijgevolg artikel 44bis, § 3, 1° voornoemd niet van toepassing is, vermits die bepaling enkel Unieburgers betreft en niet hun familieleden.

f. Voorgaande argumenten werden reeds aangevoerd in het vorig beroep. In de bestreden beslissing wordt op blz. 2 gezegd:

"Er wordt eveneens rekening gehouden met de elementen die door uw advocaat werden aangehaald in het verzoekschrift tot nietigverklaring dat op 03/02/2022 werd ingediend...".

Niets is minder waar. Er wordt in het geheel geen rekening gehouden met deze argumenten, laat staan erop geantwoord.

Op blz. 3 onderaan wordt opnieuw verwezen naar de nota van de Staatsveiligheid van 22 april 2021, waaruit zou blijken "dat uw gedachtegoed haaks staat op de waarden van de Westerse samenleving, aangezien u wordt beschouwd als een van de verantwoordelijken voor de financiering van de Turkse Hezbollah, een beweging wiens ideologie nog steeds gericht is op de begrippen 'jihad' en 'sharia' ". Dit

voegt evenwel niets toe aan de motivering van de ingetrokken beslissing, die in deze beslissing wordt hernomen maar die supra werd weerlegd.

Op blz. 4 onderaan en op blz. 5 bovenaan wordt gesteld dat verzoeker in zijn vorig beroep ontkende via zijn vennootschappen een financier te zijn van de Turkse Hezbollah, dat een document van de boekhouder wordt voorgelegd waaruit blijkt dat verzoeker de laatste 10 jaar geen giften meer heeft gedaan en dat volgens een attest van Partena de vennootschap geen werknemers meer heeft en dat bijgevolg verzoeker niet militanten van de Turkse Hezbollah als werknemer kan ondersteunen. De bestreden beslissing vervolgt dan dat het "voorgaande vormt echter geen bewijs van het tegendeel, namelijk dat u niet kan worden beschouwd als een van de verantwoordelijken voor de financiering van de Turkse Hezbollah in België". Op die manier wordt echter ten onrechte de bewijslast omgekeerd: het is niet verzoeker die moet bewijzen geen gevaar te vormen voor de nationale veiligheid, het is verweerders taak te bewijzen dat hij dat wel zou zijn.

Bis repetita placet, want op blz. 5 wordt opnieuw gesteld dat in het vorig beroep verzoeker de inhoud van de nota van de Staatsveiligheid van 22 april 2021 ontkent. Volgens de bestreden beslissing heeft het feit dat deze nota geen enkele bron vermeldt, niet tot gevolg dat verzoeker de inhoud van deze nota niet kan weerleggen. De feitelijke gegevens waarop de Staatsveiligheid zich baseert, zijn immers duidelijk weergegeven in de verslagen van deze dienst alsook in de bestreden beslissing. Verzoeker heeft er echter het raden naar over welke "feitelijke gegevens" de Staatsveiligheid en verweerder het hebben, want er wordt geen enkel feitelijk gegeven vermeld, alleen enkele blote beweringen.

Verweerder stelt ook dat de Staatsveiligheid niet de verplichting heeft zijn bronnen kenbaar te maken. Dat is onjuist, gelet op voornoemd arrest EHRM van 15 oktober 2020. Maar zelfs indien dat juist zou zijn, ontslaat dat verweerder niet van zijn verplichting om zijn beslissing tot beëindiging van verblijf met concrete feiten te staven, zoals in de hogervermelde rechtspraak van de Raad aangehaald. Hij kan niet gewoon verwijzen naar verslagen van de Staatsveiligheid, als deze verslagen geen concrete feiten bevatten. Verweerder kan zich niet beroepen op het arrest van de Raad van 28 februari 2019 nr. 217.728, vermits dat stelt dat "de feitelijke gegevens waarop de politie- en veiligheidsdiensten zich baseren zijn immers duidelijk weergegeven in de verslagen van deze diensten en/of in de bestreden beslissing", en dat daarom het feit dat geen bronnen zijn gegeven de verzoeker in die zaak niet verhindert de inhoud van deze verslagen te weerleggen. En anders dan verweerder stelt, worden de concrete gegevens waarop verweerder zijn beweringen m.b.t. een gevaar voor de nationale veiligheid, geheim gehouden, vermits er geen concrete gegevens worden vermeld. In werkelijkheid kan dat ook niet, want er bestaan niet zulke concrete gegevens. Om dezelfde reden kan verweerder het arrest van 11 september 2020 nr. 240.750 niet dienstig inroepen.

De stelling dat het is "niet aan de Dienst Vreemdelingenzaken om de inhoud en waarheidsgetrouwheid van de nota's van de veiligheids- en inlichtingendiensten te verifiëren. De Dienst Vreemdelingenzaken baseert zich op de elementen die worden aangehaald om een gemotiveerde beslissing te kunnen nemen en kan zich voor een eigen beoordeling van de feiten niet in de plaats stellen van die van de bevoegde diensten, in casu de VSSE, dit zou immers een overschrijding van de bevoegdheden van DVZ uitmaken die in het kader van de wettigheidscontrole zijn toegekend", met verwijzing naar een arrest van de Raad van 14 juni 2018 nr. 205.349, roept vragen op. In voornoemd arrest van de verenigde kamers nr. 265.593 wordt vastgesteld dat in de nota's van de VSSE en OCAD een gebrek aan concrete feiten aanwezig is en dat, ook al maakt verweerder gebruik van gespecialiseerde verslaggeving, verweerder er niet in slaagt aan te tonen dat de rapporten die hij aanwendt voldoende concrete en bewezen feiten bevatten. Nergens wordt een concrete factuele basis toegelicht zodat verzoeker niet in staat wordt gesteld zich erop te verdedigen en alleen maar kan ontkennen. De stelling van verweerder is daarmee flagrant tegenstrijdig. Verder beweert verweerder ten onrechte dat hij zijn bevoegdheid zou te buiten gaan want in voornoemd arrest wordt vastgesteld dat er geen afdoende verifieerde feitelijke grondslag voorhanden is om te besluiten tot het bestaan van ernstige redenen van openbare veiligheid die een beëindiging van het recht op verblijf rechtvaardigen, en de beslissing getuigt niet van een deugdelijk onderzoek en een behoorlijke feitenvinding. Het is inderdaad zo dat de VSSE en verweerder elk hun eigen bevoegdheid hebben, maar verweerder is als enige bevoegd om te oordelen over het verblijfsrecht van vreemdelingen, en de wet, die hij zelf gemaakt heeft, eist dat in sommige gevallen, en meer bepaald hier, aangetoond wordt dat er een ernstig gevaar of dwingende redenen van nationale veiligheid zijn. Dat is dus wel degelijk de taak en de bevoegdheid van verweerder. Het arrest nr. 205.349, dat overigens handelt over de intrekking van een visum, zegt niet het tegendeel, evenmin al een ander door verweerder aangehaald arrest van 9 november 2021 nr. 263.568.

2. De nota van 3 november 2020

Deze nota wordt in de bestreden beslissing als volgt samengevat:

"De VSSE stelt in de nota van 03/11/2020 dat de Turkse Hezbollah de neiging heeft de ernstige criminele feiten (moorden, ontvoeringen, folteringen) waarvoor haar leden loerden veroordeeld te minimaliseren en zelfs geheel te ontkennen. Meer in het algemeen heeft de Turkse Hezbollah nooit het geweld afgezworen dat het in het verleden gebruikt heeft. Evenzo worden in Turkije de gewelddaden die vandaag de dag gepleegd worden in naam van de Huda-Par of door leden van andere entiteiten die gelieerd zijn aan de beweging (Mustazaf-Der, Ihya-Der) voorgesteld als daden van verzet tegen de militanten van de HDP (Democratische Partij van de Volkeren in Turkije). In België sluit de beweging zich volledig aan bij de opvatting van deze entiteiten, en blijft ze in verschillende omstandigheden een oorlogsretoriek gebruiken. Aldus werd ter gelegenheid van bepaalde gebeurtenissen opgeroepen tot de jihad binnen de gebedsruimte van de beweging. Een van de gevolgen met betrekking tot de risico's die verbonden zijn aan de verspreiding van deze propaganda betreft de activiteiten die georganiseerd worden voor de jongeren van de beweging: Koranschool voor kinderen, zomerkampen, toezicht door de belangrijkste leiders van de beweging en hun families. Bovendien heeft de Turkse Hezbollah in februari 2020 in de moskee El Gazalli een evenement georganiseerd ter ere van de martelaren. Het evenement werd "Shidieri Amna" genoemd (de herdenking van de martelaren). Volgens de VSSE is het duidelijk dat de ideologie van deze beweging nog steeds gericht is op de begrippen 'jihad' en 'sharia', voorwaarden die ze noodzakelijk acht voor de vestiging van een echte Islamitische Staat in Turkije, wat het ultieme doel is van deze groepering (vrije vertaling)".

De Staatsveiligheid vermeldt geen enkele bron voor haar stelling, behalve een bericht op Facebook van een persoon waarvan gezegd wordt dat hij een van de huidige verantwoordelijken is van de Turkse Hezbollah in België.

M.b.t. de inhoud van deze nota kunnen de volgende opmerkingen gemaakt worden:

a. Het is juist dat de Turkse Hezbollah in de vorige eeuw en het begin van deze eeuw honderden moorden op zijn geweten heeft, voornamelijk in de strijd met de PKK en leden van de HDP. Het is echter onjuist te stellen dat deze beweging, of de satellietbewegingen die deze eeuw eruit ontstaan zijn, nog steeds terroristische organisaties zijn. Daar waar de Turkse Hezbollah nog steeds beschouwd werd als een terroristische groep in het Amerikaanse Country Report on terrorism van 2016, werd deze vermelding weggelaten in de rapporten van 2019 en 2020.

In het EASO Country of origin information Report over Turkije van November 2016 wordt de naam van de Turkse Hezbollah of van een van zijn satellietbewegingen geen enkele keer vermeld, niet bij de politieke partijen op blz. 24 e.v., noch bij de gewapende groepen op blz. 31. Hetzelfde geldt voor het rapport van het Oostenrijkse Rode Kruis over Turkije van augustus 2020.

Het is weinig waarschijnlijk dat verzoeker, die beweerdelijk de Turkse Hezbollah in België financiert, om dwingende redenen van nationale veiligheid uit België zou dienen verwijderd te worden, als de organisatie in Turkije zo weinig voorstelt dat ze in de belangrijkste rapporten over de situatie in Turkije niet eens vermeldenswaard is.

b. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen maakte over de Turkse Hezbollah een COI-Focus op 9 januari 2020. Deze nota werd bij het vorige beroep meegedeeld, en daarin kan men het volgende lezen.

De Turkse Hezbollah was gewapend vooral actief tussen 1991 en 2000, toen hun leider werd gedood. Nadien werden talrijke militanten gevangengenomen of zijn ze gevlucht. Vanaf 2003 werden een aantal wettelijke structuren gecreëerd (blz. 4-7). De partij publiceert tijdschriften en heeft boekhandels in Turkije (blz. 8). In 2012 werd de politieke partij Huda Par opgericht en werd het geweld afgezworen ("Le rejete la violence...") (blz. 8). De laatste gewelddadige incidenten vonden plaats in 2014 en 2015, als antwoord op het geweld uitgaand van de PKK (blz. 9). Sinds 2017 en 2018 zijn er goede relaties ontstaan tussen de Turkse Hezbollah en de regeringspartij AKP en leden hebben zelfs betrekkingen in overheidsdienst gekregen na de zuivering van Gülenisten (blz. 9). Tijdens de verkiezingen van november 2015 en tijdens het referendum van 2017 werden de AKP en Erdogan gesteund, en sinds 2017 zijn de betrekkingen tussen de AKP en de Turkse Hezbollah nog verbeterd daar hun ideeën in dezelfde richting evolueren vermits de AKP meer en meer islamitisch wordt, en gelet op hun

gemeenschappelijke strijd tegen de HDP alsook de vrijlating van militanten van de Turkse Hezbollah (blz. 10).

c. De bewering in de nota van de Staatsveiligheid volgens welke de Turkse Hezbollah nooit het geweld heeft afgezworen is bijgevolg feitelijk onjuist. Er worden vandaag geen gewelddaden gepleegd door de beweging of haar satellieten, vermits de laatste plaatsvonden in 2015. Dat in België de Turkse Hezbollah vandaag een "oorlogsretoriek" blijft gebruiken en opgeroepen wordt tot de jihad, blijkt enkel uit de toespraak van de Facebook-post, die allerminst als actueel kan beschouwd worden. De inhoud van de toespraak van de verantwoordelijke in België van de Turkse Hezbollah lijkt zo uit de vorige eeuw of het begin van deze eeuw te komen, daar waar hij fulmineert tegen het "kemalistisch" (= vrijzinnig) regime in Turkije terwijl het huidige regime van Erdogan en de AKP islamitisch is, zoals de CGVS schrijft. De Staatsveiligheid vermeldt overigens niet uit welk jaar deze post dateert.

In de jaren negentig werden in Turkije inderdaad Koranscholen georganiseerd voor de leden van de Turkse Hezbollah of hun kinderen, maar dat er vandaag nog Koranscholen voor kinderen en zomerkampen bestaan in Turkije blijkt nergens uit, laat staan dat dit zou bestaan in België. Dat de ideologie van de beweging nog steeds gericht is op de jihad en de sharia, is in strijd met de COI-Focus van de CGVS en blijkt evenmin uit andere genoemde rapporten.

Dat de beweging zijn martelaren vereert doet niet ter zake, nu de PKK dit ook doet en terwijl de PKK geen terroristische beweging is (RvV 20 mei 2022, nr. 273.049) maar in Turkije een gewapende strijd voert tegen de Turkse Staat (Cass. 28 januari 2020, P.19.0310.N). In voormeld arrest van de Raad nr. 205.782 werd de beslissing tot beëindiging van verblijf vernietigd ondanks het feit dat verzoeker vergaderingen en manifestaties organiseerde waarbij "de plegers van de recente aanslagen in Turkije werden herdacht".

De nota van 3 november 2020 steunt op totaal voorbijgestreefde bronnen en is voor de huidige beoordeling van de Turkse Hezbollah niet meer bruikbaar.

d. Zoals hoger reeds werd vermeld, wordt op blz. 2 van de bestreden beslissing gesteld dat met de elementen in het vorig beroep van verzoeker rekening werd gehouden. Er valt evenwel niet het minste argument te ontwaren in de huidig bestreden beslissing die ook maar een begin van antwoord vormt op voorgaande argumentatie. De argumentatie onder punt 1, f. betreffende wat de bestreden beslissing als nieuwe motivering vermeldt over de nota van de VSSE van 22 april 2021, kan hier grotendeels herhaald worden. Bovendien is het opmerkelijk dat op blz. 2 van de bestreden beslissing beweerdelijk rekening gehouden wordt met de stukken meegedeeld bij vorig beroep, o.m. de COI-Focus van de CGVS van 9 januari 2020, maar in de motivering van de beslissing wordt nergens naar de inhoud van deze COI-Focus verwezen. Dat wordt wel vereist door de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel, vermits deze COI-Focus zoals hoger aangetoond volledig tegenstrijdig is met de nota van de VSSE van 3 november 2020, voornamelijk m.b.t. het feit dat sinds jaren de Turkse Hezbollah het geweld heeft afgezworen en niet meer de sharia en de jihad voorstaat. Dit is des te meer frappant daar ook de CGVS als overheidsinstelling op grond van de Vreemdelingenwet de taak heeft om informatie te verzamelen over de herkomstlanden, voor wat verzoeker betreft Turkije, land van geboorte, en bijgevolg in casu over de Turkse Hezbollah. In de COI-Focus worden wel degelijk de bronnen vermeld, zodat deze COI-Focus alleen al daarom geloofwaardiger is dan de nota van de VSSE. De kritiek over het feit dat verzoeker met zijn vorig beroep rapporten heeft meegedeeld "die van voor deze nota dateren", is zinledig, daar deze rapporten, meer bepaald de Country Reports, in 2016 de Turkse Hezbollah nog wel als terroristische organisatie vermeldt, maar in 2019 en 2020 niet meer. A fortiori zou de VSSE in zijn rapport van 3 november 2020 moeten nagaan, gebaseerd op recente informatie, of de Turkse Hezbollah al dan niet nog een terroristische beweging uitmaakt, quod non. Blijkbaar kent de VSSE deze Country Reports on terrorism niet.

Conclusie: uit het voorgaande kan besloten worden dat de 2 nota's van de Staatsveiligheid geen grond kunnen opleveren om het verblijf van verzoeker te beëindigen omwille van dwingende redenen van nationale veiligheid.

Nota met opmerkingen

De voorgelegde attesten zijn irrelevant vermits de Staatsveiligheid niet spreekt over giften, maar over sponsoring. De nota van 22 april 2021 werd recent bevestigd zodat deze actueel is.

Er wordt verwezen naar een arrest van de Raad van 11 oktober 2021 m.b.t. de Turkse Hezbollah en de El Gazalli moskee, waaruit het gevaar van de beweging blijkt. Het financieren van deze moskee is dus wel een probleem voor de nationale veiligheid.

Verzoeker meent onterecht dat zijn rechten van verdediging geschonden zijn omdat in de nota van de Staatsveiligheid geen bron wordt vermeld. Dat maakt geen schending uit van de rechten van de verdediging gelet op wat de Raad beslist heeft in een arrest van 24 juli 2020 nr. 238.909.

Het beginsel van de rechten van verdediging is bovendien niet van toepassing op een administratieve procedure. Dat is enkel zo in tuchtzaken.

Replik

De argumentatie van de nota is uiterst mager. De nota van de Staatsveiligheid heeft het over "sponsoreren", wat volgens de Larousse betekent "financer une entreprise, une manifestation, une équipe, un sportif, etc., pour obtenir une publicité, un surcroît de notoriété ». Wat zou verzoeker, die geen handel drijft maar woningen verhuurt, hiermee kunnen doen? Maar verweerder antwoordt niet op het beroep daar waar gezegd wordt dat de bewijslast bij hem ligt. Verzoeker geeft een aanwijzing dat hij de moskee niet financiert, dit ten overvloede, want hij moet helemaal niets bewijzen.

De recente bevestiging van de nota van 22 april 2021 voegt geen meerwaarde aan deze nota toe.

Het arrest van 11 oktober 2021 nr. 261.989 van de Raad, waaruit verzoeker citeert, is niet dienstig omdat het in die zaak om een ander profiel gaat. Luidens de nota van de Staatsveiligheid aangehaald in het arrest gaat het over een Turkse persoon die "een organisator en actief lid en verantwoordelijke van de Turkse Hezbollah" is, terwijl van verzoeker slechts beweerd wordt dat hij geld geeft aan de moskee maar zelfs niet dat hij lid is van de Turkse Hezbollah. Dat de rechten van verdediging bij een administratieve procedure niet van toepassing zouden zijn, is niet pertinent, omdat het hier bij de Raad gaat over een jurisdictionele procedure waar de rechten van verdediging wel van toepassing zijn. Het arrest van de Raad van 24 juli 2020 nr. 238.909 kan niet dienstig ingeroepen worden omdat daar de schending van artikel 1 van Protocol 7 EVRM niet werd ingeroepen en hier wel. Er wordt opnieuw verwezen naar het arrest EHRM van 15 oktober 2020, dat verweerder onbesproken laat.

Maar er dient vooral op gewezen te worden op het feit dat verweerder op de essentie van het middel niet antwoordt, o.a. dat verzoeker aantoont geen personeel laat staan "militanten" tewerk te stellen, het arrest van de Raad nr. 265.593 uitgesproken in verenigde kamers, en het feit dat de nota van de Staatsveiligheid van 3 november 2020 volledig achterhaald is gelet o.m. op de nota van de CGVS van 9 januari 2020, die door de Raad in verscheidene arresten aangehaald is o.a. van 7 april 2022 nr. 271.021 en van 13 mei 2022 nr. 272.704.

Na het indienen van het beroep nam verzoeker kennis van 2 recente arresten van de Raad die dienstig kunnen worden ingeroepen.

In een arrest van 25 februari 2022 nr. 269.059 vernietigt de Raad een beslissing tot beëindiging van verblijf van een beweerd lid van de Turkse Hezbollah, waarbij vastgesteld wordt dat de bestreden beslissing die beweert dat de verzoeker een ernstig gevaar uitmaakt voor de nationale veiligheid enkel steunt op nota's van de Staatsveiligheid, dat verweerder deze nota's kan betrekken bij zijn beoordeling van het ernstig gevaar dat van een veemdeling uitgaat maar dat dit niet impliceert dat hij kan voorbijgaan aan de verplichting om de vaststelling dat een vreemdeling effectief een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid te gronden op voldoende bewezen handelingen, dat er een verregaand individueel onderzoek vereist is en dat uit de motieven van de bestreden beslissing de door betrokkene gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen, die steun vinden in het administratief dossier, moeten blijken waaruit kan worden afgeleid dat hij een voldoende ernstig bedreiging vormt voor de nationale veiligheid, maar dat er geen concrete actuele feiten worden aangehaald in de nota's van de Staatsveiligheid, dat door te benadrukken dat hij gebruik maakt van gespecialiseerde verslaggeving verweerder er niet in slaagt aan te tonen dat de rapporten die hij aanwendt voldoende concrete en bewezen feiten bevatten en dat in de nota's van de Staatsveiligheid geen chronologie voorkomt, waardoor deze nota's geen concreet en afdoend bewijs zijn om een einde te maken aan het verblijf wegens een ernstig gevaar voor de nationale veiligheid.

Een arrest van 9 mei 2022 nr. 272.408 is in gelijkaardige bewoordingen gesteld.

Verweerder negeert deze recente rechtspraak over vermeende leden van de Turkse Hezbollah.”

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen. In zaken zoals de beëindiging van het verblijfsrecht van een Unieburger om dwingende redenen van nationale veiligheid (cf. artikel 44bis, §3, van de Vreemdelingenwet) impliceert de zorgvuldigheidsplicht tevens dat de staatssecretaris met inachtneming van de regelen van de zorgvuldige bewijsvoering tot haar voorstelling van de feiten is kunnen komen.

De aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt onderzocht in het licht van artikel 44bis, §3, 1°, van de Vreemdelingenwet op grond waarvan de bestreden beslissing is genomen en waarvan de verzoeker eveneens de schending aanvoert.

Artikel 44bis, §3, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende burgers van de Unie [2 ...]2, alleen om dwingende redenen van nationale veiligheid :

*1° de burgers van de Unie die op het grondgebied van het Rijk hebben verbleven gedurende de tien voorafgaande jaren;
(...)”*

Artikel 45, §2, van de Vreemdelingenwet bepaalt voorts:

“§ 2. De in de artikelen 43 en 44bis bedoelde beslissingen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken burger van de Unie of zijn familielid. Eerdere strafrechtelijke veroordelingen zijn als zodanig geen reden voor dergelijke beslissingen. Het gedrag van de burger van de Unie of van zijn familielid moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd. Om te beoordelen of de burger van de Unie of zijn familielid een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid vormt, kan de minister of zijn gemachtigde, bij de afgifte van de verklaring van inschrijving of van de verblijfskaart van familielid van een burger van de Unie, en als hij het onontbeerlijk acht, aan de lidstaat van oorsprong en, eventueel aan andere lidstaten, inlichtingen vragen over de gerechtelijke antecedenten van de betrokkene. Deze raadpleging mag geen systematisch karakter dragen.”

De voormelde artikelen vormen een omzetting van de artikelen 27, lid 1, en 28 van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (hierna: de Burgerschapsrichtlijn). (Dwingende) Redenen van nationale veiligheid laten de lidstaten toe beperkingen te stellen aan het fundamenteel recht op vrij verkeer en verblijf binnen de Europese Unie. De lidstaten hebben de bevoegdheid een invulling te geven aan de nationale veiligheidsexceptie, in het licht van hun eigen nationale noden. Ze zijn echter verplicht dit op een strikte manier te doen, met respect voor het Unierecht en de algemene rechtsbeginselen.

Het Europees Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het HvJ) omschrijft het begrip ‘nationale veiligheid’ als volgt: *“Ten aanzien van het begrip „nationale veiligheid” blijkt uit de rechtspraak van het Hof dat dit zowel de interne als de externe veiligheid van een lidstaat dekt en dat bijgevolg de aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, alsook het overleven van de bevolking, het risico van een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, evenals de aantasting van militaire belangen, de openbare veiligheid in gevaar kunnen brengen (zie in die zin arrest Tsakouridis, C 145/09, EU:C:2010:708, punten 43 en 44).”* (cf. HvJ 15 februari 2016, J.N., C-601/15, punt 66)

De bewijslast inzake het bestaan van een persoonlijk gedrag dat een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt ligt bij de nationale autoriteiten (HvJ 4 oktober 2007, Polat, C-349/06, punt 35).

De hierboven geciteerde bepalingen werden ingevoegd door de wet van 24 februari 2017 tot wijziging van de Vreemdelingenwet. Deze wet is in werking getreden op 29 april 2017. De wet van 24 februari 2017 kadert meer in het bijzonder in de strijd tegen het terrorisme en de radicalisering. Hierbij worden middelen aan de administratie gegeven om sneller en efficiënter op te treden als de openbare orde of de nationale veiligheid is bedreigd. De procedureregels die bestonden om een einde te stellen aan het verblijf van vreemdelingen werden in dit verband aangepast. In de memorie van toelichting werd dit als volgt geformuleerd:

“De procedureregels van toepassing op de vreemdelingen die een gevaar zijn voor de openbare orde of de nationale veiligheid, zijn zwaar en beletten de administratie snel te reageren. Ze zijn bovendien niet meer aangepast aan de realiteit en verhinderen de administratie om op te treden in situaties waar haar tussenkomst nochtans noodzakelijk is. Om de bevoegde overheden in staat te stellen de openbare orde en de nationale veiligheid beter te garanderen, worden de procedureregels vereenvoudigd en efficiënter gemaakt:

- de terugwijzings- en uitzettingsbesluiten verdwijnen; het bevel om het grondgebied te verlaten wordt de enige maatregel tot verwijdering ten aanzien van elke vreemdeling, welke zijn verblijfssituatie ook is;*
- de Koning speelt geen rol meer in het beslissingsproces: in principe zal alleen de minister of zijn gemachtigde bevoegd zijn; de beslissingsbevoegdheid zal echter voorbehouden zijn aan de minister wat welbepaalde categorieën van vreemdelingen betreft, gelet op hun verblijfssituatie;*
- het voorafgaand advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen zal niet meer vereist zijn;*
- de verhoogde bescherming die welbepaalde categorieën van vreemdelingen genieten, wordt grondig hervormd;*
- de onderdanen van derde landen die een bedreiging vormen voor de openbare orde of de nationale veiligheid zullen sneller kunnen worden verwijderd; voortaan zal de termijn die in principe toegekend wordt om het grondgebied te verlaten in dezelfde gevallen en onder dezelfde voorwaarden die van toepassing zijn op elke onderdaan van een derde land die het voorwerp uitmaakt van een verwijderingsmaatregel kunnen worden verminderd;*
- momenteel is een teruggewezen of uitgezette vreemdeling automatisch het voorwerp van een inreisverbod van 10 jaar; voortaan zal elke vreemdeling die om redenen van openbare orde of nationale veiligheid een bevel om het grondgebied te verlaten krijgt, het voorwerp kunnen uitmaken van een inreisverbod waarvan de duur zal variëren al naargelang het geval; (...)” (Parl.St. Kamer 2016-17, nr. 2215/001, p. 7).*

De wetgever voorziet in een trapsgewijs systeem om een einde te stellen aan het verblijf van een vreemdeling om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, dat afhankelijk is van de verblijfsstatus van de betrokkene. Dit systeem ziet er als volgt uit:

“– artikel 7 van de wet zal worden toegepast op de onderdanen van derde landen die toegelaten noch gemachtigd zijn tot het verblijf in België, of die in het kader van een kort verblijf in België zijn;

- artikel 21 van de wet zal worden toegepast op de onderdanen van derde landen die gemachtigd zijn tot een beperkt of onbeperkt verblijf van meer dan drie maanden op het grondgebied;*
- artikel 22 van de wet zal worden toegepast op de onderdanen van derde landen die in België de status van langdurig ingezetene genieten of er gevestigd zijn; dit geldt eveneens voor de onderdanen van derde landen die toegelaten of gemachtigd zijn tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk (beperkt of onbeperkt verblijf) sinds minstens 10 jaar en die er sindsdien ononderbroken verblijven;*
- artikel 44bis, §§ 1 en 3, en artikel 45 van de wet zullen worden toegepast op de burgers van de Unie, hun familieleden, en de onderdanen van derde landen die met hen zijn gelijkgesteld;*
- artikel 44bis, §§ 2 en 3 en artikel 45 van de wet zullen worden toegepast op de burgers van de Unie, hun familieleden en de onderdanen van derde landen die met hen zijn gelijkgesteld, die het recht op duurzaam verblijf in België hebben verkregen” (Parl.St. Kamer 2016-17, nr. 2215/001, p.16).*

De begrippen ‘openbare orde’ en ‘nationale veiligheid’ worden nader toegelicht in de voorbereidende werken, waarbij wordt benadrukt dat de begrippen “rechtstreeks uit de richtlijnen” werden gehaald:

“Zo geven sommige richtlijnen inzake legale migratie in hun preambule aan dat het begrip “openbare orde” de veroordeling wegens het plegen van een ernstig misdrijf kan omvatten en dat de begrippen “openbare orde” en “binnenlandse veiligheid” tevens gevallen omvatten van behoren tot of steun verlenen aan een vereniging die het terrorisme steunt of ook nog het feit extremistische doelstellingen te huldigen of te hebben gehuldigd (14e overweging, van richtlijn 2003/86/EG; 8e overweging van richtlijn 2003/109/EG; 36e overweging van richtlijn 2016/801/EU)”.

Tevens wordt het belang van de rechtspraak van het Hof van Justitie in deze benadrukt. Zo kan gelezen worden dat *“Uit zijn rechtspraak blijkt dat [...] de lidstaten weliswaar in wezen vrij blijven om de eisen van de openbare orde af te stemmen op hun nationale behoeften, die per lidstaat en per tijdsgewricht kunnen verschillen [...]”. Maar “[...] in de context van de Unie, met name omdat zij een afwijking rechtvaardigen van een verplichting die bedoeld is om de eerbiediging van de grondrechten van derdelanders bij hun verwijdering uit de Unie te verzekeren (moeten deze eisen) restrictief worden opgevat, zodat de inhoud ervan niet eenzijdig door de onderscheiden lidstaten kan worden bepaald zonder controle door de instellingen van de Unie” (Parl.St. Kamer, 2016-17, nr. 2215/001, pp.19-20).*

De wetgever benadrukte dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen *“redenen van openbare orde”*, *“ernstige redenen van openbare orde”* en *“dwingende redenen van openbare orde”* en dat deze gradaties ook gelden voor de nationale veiligheid. Opnieuw benadrukt de wetgever dat de begrippen afkomstig zijn uit *“Europese akten”* en dat de begrippen conform de rechtspraak van het Hof van Justitie moeten worden geïnterpreteerd:

“Aangezien de begrippen “redenen van openbare orde of nationale veiligheid”, “ernstige redenen” of “dwingende redenen” uit de Europese akten zijn gehaald, dienen zij conform de rechtspraak van het Hof van Justitie te worden geïnterpreteerd.

Zoals hierboven vermeld, houdt het begrip “redenen van openbare orde of nationale veiligheid” het bestaan in van een voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving, waarbij dit belang moet worden begrepen als ook de binnenlandse en buitenlandse veiligheid van de Staat omvattend (arrest P.I., 22 mei 2012, C 348/09, EU:C:2012:300, punt 34; arrest J.N., 15 februari 2016, C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, punt 67).

De “ernstige redenen” vertalen het idee dat de omstandigheden van het geval een belangrijkere graad van ernst moeten vertonen, en de “dwingende redenen” vereisen dat de omstandigheden van het geval nog ernstiger zijn. Daaruit volgt dat het begrip “ernstige redenen” breder is dan het begrip “dwingende redenen” (arrest P.I., 22 mei 2012, C- 348/09, EU:C:2012:300, punt 19, en vermelde rechtspraak).

Zo heeft het Hof van Justitie al geoordeeld dat het begrip “dwingende redenen van nationale veiligheid” niet alleen het bestaan van een aantasting van de nationale veiligheid veronderstelt, maar ook dat een dergelijke aantasting een bijzonder hoge graad van ernst heeft, hetgeen tot uiting komt door het gebruik van de woorden “dwingende redenen” (arrest Tsakouridis, 23 november 2011, C-145/09, EU:C:2010:708, punten 40-41; arrest H.T., 24 juni 2015, C-373/13, EU:C:2015:413, punt 78; arrest P.I., 22 mei 2012, C 348/09, EU:C:2012:300, punt 20), daar het de wil van de wetgever was de mogelijkheid om aan het verblijf een einde te maken wegens “uitzonderlijke omstandigheden” te beperken (arrest P.I., 22 mei 2012, C-348/09, EU:C:2012:300, punt 19).” (Parl.St. Kamer, 2016-17, nr. 2215/001, p.23).

Maatregelen die worden genomen ter bescherming van de openbare orde en nationale veiligheid, zoals een beëindiging van verblijf, mogen uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken vreemdeling waaruit een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving blijkt, zoals artikel 45, §2, van de Vreemdelingenwet stipuleert (zie in deze zin HvJ 13 september 2016, C-165/14, *Rendon Marin*, pt. 59-61). Dit impliceert een individueel onderzoek van het voorliggende geval.

Het Grondwettelijk Hof heeft in dit verband nog het volgende gesteld:

“Ten slotte leggen de in de middelen aangevoerde bepalingen niet op dat de beslissing die een einde maakt aan het verblijf van een onderdaan van de Europese Unie of van zijn familielid noodzakelijkerwijs moet steunen op een of meer strafrechtelijke veroordelingen. Zoals in B.18 is vermeld ten aanzien van de onderdanen van derde landen, is het bestaan van een of meer ten aanzien van de betrokken vreemdeling uitgesproken strafrechtelijke veroordelingen noch een noodzakelijke voorwaarde, noch een voldoende voorwaarde opdat een beslissing wordt genomen waarbij aan zijn verblijfsrecht een einde wordt gemaakt om een reden of om een ernstige reden van openbare orde of nationale veiligheid, of nog, om een dwingende reden van nationale veiligheid. Artikel 45, § 2, van de wet van 15 december 1980 preciseert in dat opzicht dat de beslissing tot beëindiging van het verblijf moet steunen op het persoonlijke gedrag van de betrokkene, dat het bestaan van eerdere strafrechtelijke veroordelingen als zodanig geen reden voor dergelijke beslissingen kan zijn en dat het gedrag van de betrokken persoon een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving moet zijn. Hieruit vloeit voort dat een individueel onderzoek geval per geval moet worden gevoerd met betrekking tot de werkelijkheid, de actualiteit en de ernst van de bedreiging die van de vreemdeling uitgaat voor een fundamenteel belang van de samenleving. Bij dat onderzoek kunnen weliswaar de eventuele veroordelingen uit het verleden in overweging worden genomen, maar het moet

ook betrekking hebben op het huidige gedrag van de betrokkene en op het gevaar dat uit dat gedrag voortvloeit.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft geoordeeld :

« Maatregelen die worden gerechtvaardigd om redenen van openbare orde of openbare veiligheid kunnen dan ook pas worden genomen wanneer, na een beoordeling per geval door de bevoegde nationale instanties, blijkt dat het persoonlijke gedrag van de betrokkene een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt [...]»

[...]

Dat onderzoek is te meer noodzakelijk in de gevallen waarin, zoals in de hoofdgedingen, de belanghebbende niet strafrechtelijk is veroordeeld voor de misdrijven of gedragingen die ter rechtvaardiging van de afwijzing van zijn asielaanvraag in het verleden zijn ingeroepen » (HvJ, grote kamer, 2 mei 2018, C-331/16 en C-366/16, K. en H.F., punten 52 en 55).

B.54.4. In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen in de zaak nr. 6755 aanvoeren, kan uit de tekst van de bestreden bepaling niet worden afgeleid dat eenvoudige vermoedens of verdenkingen volstaan om een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen ten aanzien van een burger van de Unie of zijn familielid te gronden. Het feit dat de bestreden bepaling niet vereist dat de betrokken persoon in België is veroordeeld wegens feiten die hem ten laste worden gelegd, verhindert niet dat de beslissing gemotiveerd moet zijn door feiten en handelingen die kunnen worden aangetoond.” (GwH 18 juli 2019, nr. 112/2019, B.54.3 en B. 54.4).

Uit wat voorafgaat vloeit voort dat de toepassing van artikel 44bis, §3, van de Vreemdelingenwet een verregaand individueel onderzoek vereist en dat uit de motieven van de beslissing de door de betrokkene gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen, die steun vinden in het administratief dossier, moeten blijken waaruit kan worden afgeleid dat hij een bijzonder ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid derwijze dat er dwingende redenen van nationale veiligheid aan de orde zijn die de beëindiging van het recht op verblijf rechtvaardigen. Dat onderzoek moet betrekking hebben op het gedrag van de betrokkene en op het actuele gevaar dat uit dat gedrag voortvloeit.

De Raad stelt vast dat de verweerder verwijst naar de informatie uit twee nota's van de VSSE om de “dwingende redenen van nationale veiligheid” te onderbouwen. Hieromtrent wordt als volgt gemotiveerd:

“Uit uw administratief dossier blijken ernstige elementen van nationale veiligheid die aantonen dat u een bedreiging vormt voor de Belgische samenleving.

Op 22/04/2021 werd een nota over u opgesteld door de Veiligheid van de Staat (VSSE) . Daarin wordt aangehaald dat u via uw handelszaken een van de belangrijkste bijdragers bent aan de financiering van de Turkse Hezbollah in België, hetzij door rechtstreeks bij te dragen aan de sponsoring van de El Gazalti-moskee (het eerste en belangrijkste centrum van de Turkse Hezbollah in België) en de evenementen van Kutlu Dogum (i.e. Heilige Geboorteweek), hetzij als werkgever van verscheidene belangrijke militanten. De VSSE besluit dat u kan worden beschouwd als een van de verantwoordelijken voor de financiering van de Turkse Hezbollah in België (vrije vertaling).

Op 2/12/2021, op 21/02/2022 en op 12/07/2022 werd door de VSSE bevestigd dat de nota dd. 22/04/2021 nog steeds als actueel kan worden beschouwd, en u bijgevolg nog altijd wordt aanzien als een van de verantwoordelijken voor de financiering van de Turkse Hezbollah in België.

De VSSE stelt in de nota van 03/11/2020 dat de Turkse Hezbollah de neiging heeft de ernstige criminele feiten (moorden, ontvoeringen, folteringen) waarvoor haar leden werden veroordeeld te minimaliseren en zelfs geheel te ontkennen. Meer in het algemeen heeft de Turkse Hezbollah nooit het geweld afgezworen dat het in het verleden gebruikt heeft. Evenzo worden in Turkije de gewelddaden die vandaag de dag gepleegd worden in naam van de Huda-Par of door leden van andere entiteiten die gelieerd zijn aan de beweging (Mustazaf-Der, Ihya-Der) voorgesteld als daden van verzet tegen de militanten van de HDP (Democratische Partij van de Volkeren in Turkije). In België sluit de beweging zich volledig aan bij de opvattingen van deze entiteiten, en blijft ze in verschillende omstandigheden een oorlogsretoriek gebruiken. Aldus werd ter gelegenheid van bepaalde gebeurtenissen opgeroepen tot de jihad binnen de gebedsruimte van de beweging. Een van de gevolgen met betrekking tot de risico's die verbonden zijn aan de verspreiding van deze propaganda betreft de activiteiten die georganiseerd worden voor de jongeren van de beweging: Koranschool voor kinderen, zomerkampen, toezicht door de belangrijkste leiders van de beweging en hun families. Bovendien heeft de Turkse Hezbollah in februari 2020 in de moskee El Gazalli een evenement georganiseerd ter ere van de martelaren. Het evenement werd “Shidleri Anma” genoemd (de herdenking van de martelaren). Volgens de VSSE is het duidelijk

dat de ideologie van deze beweging nog steeds gericht is op de begrippen "jihad" en "sharia", voorwaarden die ze noodzakelijk acht voor de vestiging van een echte islamitische Staat in Turkije, wat het ultieme doel is van deze groepering (vrije vertaling).

Het is niet omdat u voor bovenstaande feiten nooit veroordeeld werd, dat u daarom geen ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid. De bevoegdheid om het verblijf te beëindigen wegens een ernstige bedreiging van de nationale veiligheid vereist immers geen voorafgaande strafrechtelijke vervolging of veroordeling (RVV 27 maart 2018, n ° 241.138). Het begrip nationale veiligheid dekt zowel de interne als de externe veiligheid van een staat. Bijgevolg kunnen de aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, alsook het overleven van de bevolking, het risico van een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, evenals de aantasting van militaire belangen, de nationale veiligheid in gevaar brengen (HvJ, Land Baden-Württemberg t. Panagiotis Tsakouridis, C- 145/09, 23 november 2010, punt 41 tot 45 en aldaar aangehaalde rechtspraak; HvJ, H.T. tegen Land Baden-Württemberg, C- 373/13, 24 juni 2015, punt 76 tot 78)."

De informatie uit de nota van de VSSE van 22 april 2021 en de nota van de VSSE van 3 november 2020 wordt in de eerste plaats naar voor geschoven als feitelijke grondslag om toepassing te maken van artikel 44bis, §3, 1°, van de Vreemdelingenwet.

De "nota" van de VSSE van 22 april 2021 betreft blijkens de stukken van het administratief dossier een schrijven van de administrateur-generaal van de VSSE waarin deze het volgende te melden heeft over de verzoeker:

"Via ses commerces, l'intéressé est l'un des principaux contributeurs au financement du Hezbollah turc en Belgique, soit en contribuant directement à sponsoriser la mosquée El Gazali et les événements de Kutlu Dogum, soit comme employeur pour plusieurs militant d'envergure.

Menace : l'intéressé peut être considéré comme l'un des responsables du financement du Hezbollah turc en Belgique."

(vrije vertaling: via zijn handelszaken is betrokkene een van de belangrijkste personen die bijdragen tot de financiering van de Turkse Hezbollah in België, hetzij door rechtstreeks bij te dragen aan de sponsoring van de El Gazalli-moskee en de evenementen van Kutlu Dogum, hetzij als werkgever van verscheidene belangrijke militanten.

Bedreiging: betrokkene kan beschouwd worden als een van de verantwoordelijken voor de financiering van de Turkse Hezbollah in België)

In het administratief dossier bevinden zich voorts een aantal e-mailberichten die uitgaan van medewerkers van de VSSE. Zo heeft een medewerker op 21 februari 2022 het volgende meegedeeld: "er zijn geen aanvullende inlichtingen sinds onze laatste nota, deze kan niettemin als actueel worden geacht" en werd op 12 juli 2022 het volgende gemeld: "we beschikken niet over eigen aanvullende elementen, maar de vernoemde nota (bedoeld wordt: de nota van 22 april 2021) kan nog steeds als actueel worden geacht." Eerder, op 2 december 2021, werden nog twee mails gestuurd, de eerste met het bericht dat er geen aanvullende stukken zijn sinds de nota van 22 april 2021 en de tweede met de mededeling dat de nota van 22 april 2021 nog als actueel kan worden geacht.

In de nota van het VSSE van 3 november 2020, die betrekking heeft op "le mouvement Hezbollah turc", wordt het volgende gesteld:

"1. La Sûreté de l'État fait suite à nos précédents notes, ainsi qu'à votre demande concernant le groupe extrémiste turc Hisbullah (Hezbollah turc – HT), notamment quant à son rapport à la violence et à la menace qu'il présente pour la Belgique.

2. De manière générale, eu égard au passé très violent – et bien documenté – du mouvement, les membres et activistes du Hezbollah turc ont tendance à présenter les diverses associations issues de leur mouvance (Huda-Par, Mustazaf-Der, Ihya Der, Peygamber Sevdalilari Platformu) comme des "associations religieuses", obligées d'exister dans la clandestinité en raison des persécutions du camp laïc en Turquie.

La réalité est pourtant bien différente: le mouvement, en raison de la nature de ses activités relevant clairement d'un groupe terroriste, s'est vu légalement contraint de cesser toute activité, et ses membres

ont été emprisonnés. Ceux qui ne l'ont pas été ont donc créé de nouvelles associations, plus respectables

en apparence. Ces associations ont pu former une nouvelle vitrine pour le mouvement, en insistant sur leur piété et leur utilité sociétale. En effet, elles se sont souvent constituées comme des organisations actives dans les champs humanitaires et caritatifs (aide aux orphelins, aide aux victimes du PKK, aides aux veuves des "martyrs", distribution de vivres pendant le Ramadan, etc.).

C'est aussi le cas pour les membres du HT qui sollicitent la protection de la Belgique, sont citoyens ou résidents belges.

3. Il s'agit aussi d'un changement radical dans la stratégie du mouvement: en créant un parti politique (Huda-Par) visiblement respectueux des règles démocratiques, ses responsables ont fait du mouvement un interlocuteur représentatif des Kurdes qui souhaitent exprimer leur religiosité. C'est du moins ainsi que se présente le parti, qui affirme vouloir réconcilier la pratique de l'islam en "démocratie" avec un discours "positif" sur la charia, en insistant sur la volonté de représenter les Kurdes – mais pas comme un parti sépariste – et sur sa kurdité.

4. En fait, ce parti politique et ces associations visent surtout à restaurer l'image dégradée du mouvement, fortement entachée par la découverte des exactions commises par le groupe durant les années où il a appliqué sa doctrine de la violence. La large médiatisation de ces exactions (maisons de tortures, enregistrements d'interrogatoires extrêmement brutaux, fosses communes) avait alors complètement décrédité l'action du mouvement et ses objectifs.

La parti se présente désormais comme le meilleur représentant des Kurdes, par exemple en dénonçant la réalité que vivent les Kurdes (en termes de discriminations, d'inégalités, d'identité, etc.).

Ces différentes initiatives peuvent donc être considérées comme une stratégie de réhabilitation du mouvement.

Il s'agit aussi d'un repositionnement sur l'échiquier politique turc, qui lui permet de faire barrage au PKK. Cette opposition au PKK est particulièrement visible lors des campagnes électorales et lors des célébrations annuelles du Kutlu Dogum. Et précisément, ces diverses séquences donnent régulièrement lieu à des scènes d'attaques et d'agressions envers le camps adverse (qui se concluent à chaque fois avec des morts), qui démontrent que le mouvement HT et ses entités satellites n'ont jamais abandonnée cette doctrine de la violence.

5. Cette doctrine de la violence est partie intégrante de la matrice idéologique du mouvement. Dès ses débuts, partant du double constat que la pratique religieuse libre est désormais interdite (fermetures des medresse et des tekke, arrestations des molla et des sheyh) et que l'identité musulmane kurde est en danger et durement réprimée, les fondateurs du Hizbullah (les dirigeants de la faction Ilim) font le choix de la violence. Ils décident alors de structurer de leur mouvement en organisation clandestine, à la manière des Frères Musulmans. Leur exemple est alors celui de la Révolution iranienne, et plusieurs cadres du mouvement partent suivre une formation en Iran. 6. En Belgique, cette doctrine de la violence est perceptible selon trois facteurs:

- les membres du Hizbullah réfugiés en Belgique se sont systématiquement présentés aux autorités belges comme des victimes des persécutions parce que Kurdes, ou parce que Kurdes et musulmans pratiquants. Pourtant nos informations indiquent que, dans leur grande majorité, ils ont participé à la guérilla violente du mouvement. L'intention est ici clairement de dissimuler la nature de leur activités originelles.

- les centres et événements du mouvement ont plusieurs fois été le théâtre de prêches violents prononcés par les responsables religieux du mouvement. Ceux-ci ont appelé au jihad, notamment en réaction à l'actualité internationale (la situation en Syrie, l'attaque à Christchurch). Le mouvement a donc démontré, ici en Belgique, qu'il défendait le recours à la violence.

- le passé violent ne fait l'objet d'aucune remise en question; au contraire, il est minimisé, glorifié ou excusé. Les membres et responsables décédés sont appelés "sehid" (martyrs).

7. Ainsi, en rapport avec cette glorification de la figure du martyr, vous trouverez en annexe un long post sur Facebook, publié par un responsable actuel du Hezbollah turc en Belgique, I.S. (...) (annexe 1). Outre la posture victimaire, la publication se veut une dénonciation des crimes du régime kémaliste commis contre les musulmans au nom de la laïcité. Tout le long de ce plaidoyer, ce post se réfère également au leader du HT. H.V. (...), comme un guide et un martyr.

Pour rappel, H.V. (...) est à l'origine de la dérive ultra-violente du mouvement, et notamment de la doctrine "une victime (dans les rangs du Hezbollah turc) doit être payée trois fois (trois autres victimes doivent être faites chez le PKK)".

8. En outre, en février 2020, à la mosquée El Gazalli, le Hizbullah a organisé un événement à la gloire des martyrs. L'événement se nomme "Sehidleri Anma" (la commémoration des martyrs). Sur la photo illustrant l'événement (annexe 2), outre des membres du HT tués lors d'affrontements avec le PKK, on aperçoit:

- C.B., leader tchéchène

- H.A.B.(...) et S.Q. (...), les idéologues des Frères Musulmans, dont le HT tire sa légitimation intellectuelle du combat armé (jihad)
- trois responsables du groupe terroriste palestinien Hamas, dont son fondateur, le Sheikh A.Y. (...). Les deux autres sont des responsables de l'aile militaire du Hamas.
- A.Q.M. (...); le chef du Jamaat-i islami au Bangladesh, condamné à mort en 2013 pour crimes de guerre et crimes contre l'humanité.
- A.I. (...), ancien président bosniaque, mais surtout un idéologue (pan-)islamiste et un antisémite notoire, considéré comme proche des Frères Musulmans.

Il apparaît clairement que l'idéologie de ce mouvement est toujours concentrée sur les notions de 'jihad' et de 'charia', conditions nécessaires à l'établissement d'un authentique État islamique en Turquie, ce qui constitue l'objectif ultime du groupe.

9. L'une des conséquences quant aux risques liés à la diffusion de cette propaganda a trait aux activités mises en place pour les jeunes du mouvement: école coranique pour enfants, camps d'été, encadrement par les principaux leaders du mouvement et leur famille. Ces activités peuvent s'apparenter à de l'endoctrinement organisé, d'autant plus dangereux qu'il vise un public jeune, en position difficile pour contredire les propagandistes qui diffusent de tels messages.

10. En conclusion, notre service souhaite attirer votre attention sur les points suivantes:

°Le Hezbollah turc tend à minimiser, voire totalement nier, les faits criminels graves (meurtres, enlèvements, tortures) pour lesquels ses membres ont pourtant été condamnés par la justice.

°Plus généralement, le Hezbollah turc n'a jamais renié la violence dont il a usé avec force dans ses années les plus actives.

° De même, en Turquie, les actes de violence commis de nos jours au nom du HUDA-PAR ou par les membres d'autres entités affiliées au mouvement (Mustazaf-Der, lhya-Der) sont présentés comme des actes de résistance par rapport aux militants du HDP.

° En Belgique, le mouvement s'aligne totalement sur les conceptions de ces entités, et continue à user d'une rhétorique belliqueuse en plusieurs circonstances.

°Ainsi, à l'occasion de certains événements, des appels solennels au jihad ont été prononcés au sein du lieu de culte du mouvement." (de Raad voorziet niet in een vertaling aangezien de verzoeker niet in deze nota wordt genoemd en aangezien het gaat om een algemene informatie die hoe dan ook niet verzoekers persoonlijke gedragingen betreft, waardoor zij op zich niet de door de verweerder vastgestelde ernstige en dwingende redenen van nationale veiligheid in hoofdte van de verzoeker kan verantwoorden).

De Raad stelt samen met de verzoeker vast dat de beslissing tot beëindiging van het verblijf, en de *in casu* daartoe door artikel 44bis, §3, 1°, van de Vreemdelingenwet vastgestelde dwingende redenen van nationale veiligheid, enkel en alleen steunen op de informatie uit de voormelde nota's van de VSSE. Dit wordt op zich niet betwist in de nota met opmerkingen. Noch uit de motieven van de bestreden beslissing, noch uit het administratief dossier, noch uit de nota met opmerkingen, blijkt dat de staatssecretaris bij het nemen van haar beslissing nog over enige andere, al dan niet geclassificeerde, bronnen van informatie aangaande de gedragingen van de verzoeker dan wel de Turkse Hezbollah in België beschikte.

De verzoeker geeft aan dat de nota van 22 april 2021 niets meer dan blote beweringen bevat. De verzoeker betwist de inhoud van deze nota en hij verwijst hieromtrent naar een aantal stukken die hij heeft overgemaakt naar aanleiding van zijn beroep tegen de eerder genomen beslissing tot beëindiging van verblijf. Deze stukken bevinden zich in het administratief dossier. Het gaat onder meer om twee attesten van 28 september 2021 waarin een boekhouder verklaart dat de NV S(...) en de NV J(...) de afgelopen 10 jaar geen giften hebben uitbetaald, een attest van Partena van 1 oktober 2021 met een overzicht van het personeelsbestand van de NV J(...) vanaf 1 januari 2010 en een aantal uittreksels uit het Belgisch Staatsblad en de KBO-databank betreffende de NV J(...) en de NV S(...). De verzoeker geeft aan dat hij heeft aangetoond dat zijn vennootschappen de laatste 10 jaar geen giften meer hebben gedaan, dat hij net als honderden anderen wel een bezoeker is van de genoemde moskee, maar dat dit van hem nog geen gevaarlijk individu maakt. Hij benadrukt dat, ook al is er geen strafrechtelijke veroordeling nodig om toepassing te maken van artikel 44bis van de Vreemdelingenwet, eenvoudige vermoedens of verdenkingen niet volstaan om een beëindigingsbeslissing te gronden. De verzoeker verwijst hieromtrent naar punt B.54.4. van het voormelde arrest van het Grondwettelijk Hof van 18 juli 2019, waarin wordt gesteld dat een dergelijke beslissing "gemotiveerd moet zijn door feiten en handelingen die kunnen worden aangetoond" alsook naar twee arresten van de Raad (RvV 8 december 2017, nr. 196 353 en RvV 16 december 2021, nr. 265 593).

De verzoeker betoogt voorts dat de verweerder de bestreden beëindigingsbeslissing steunt op een nota van de Staatsveiligheid van 7 lijntjes, die enkel 2 blote beweringen bevat, nl. dat de verzoeker een moskee financiert die het centrum van de Turkse Hezbollah is en dat hij de werkgever is van een aantal belangrijke militanten van deze beweging. Hij stelt vast dat deze nota geen enkele bronvermelding bevat, zodat hij niet weet waarop de VSSE zich steunt. De verzoeker voegt hieraan toe dat de Turkse Hezbollah in België naar het publiek toe geen enkele activiteit heeft, dat ze nooit een openbare bijeenkomst of een betoging heeft georganiseerd en dat er nooit leden administratief opgepakt of aangehouden zijn voor verstoring van de openbare orde of voor het plegen van misdrijven in hun hoedanigheid van lid van de Turkse Hezbollah. De verzoeker stelt tevens dat hij geen lid is van de Turkse Hezbollah. Verder geeft hij aan dat hij de inhoud van de nota ontkent en dat er, in ondergeschikte orde, geen enkel element is dat erop wijst dat het financieren van vernoemde moskee enig probleem oplevert inzake de nationale veiligheid. De evenementen van Kutlu Dogum zijn volgens de verzoeker bij de publieke opinie volledig onbekend en er is in de pers nooit aandacht aan besteed, terwijl de nota van de VSSE ook niet uitlegt wat dit evenement betekent. De verzoeker stelt dat hij al meer dan 22 jaar in België gevestigd is en dat er in de nota van de VSSE geen enkele poging wordt ondernomen om de beweerdde activiteit van financiering door verzoeker van de moskee te kwantificeren of te situeren in de tijd, dit terwijl de verweerder krachtens artikel 45 van de Vreemdelingenwet dient aan te tonen dat de verzoeker een actueel gevaar zou uitmaken voor de nationale veiligheid. In dit verband verwijst de verzoeker nog naar 's Raads arrest nr. 205 782 van 22 juni 2018 waarin, voor een beslissing tot weigering van verblijf van een Turkse onderdaan op grond van artikel 43 van de Vreemdelingenwet, werd geoordeeld dat de verweerder niet jarenlang kan wachten om een beslissing te nemen en dat bovendien niet te begrijpen valt *"waarom het inzamelen of overmaken van geldsommen voor een organisatie waarvan wordt gesteld dat ze in België de openbare orde verstoort een bedreiging zou kunnen inhouden voor de nationale veiligheid"*. De verzoeker voegt hieraan toe dat ook de navolgende weigeringsbeslissing werd vernietigd, bij arrest nr. 223 039 van 21 juni 2019, waarin onder meer belang werd gehecht aan het gegeven dat in de verslagen van de VSSE, waarop de verweerder zich baseert, geen melding wordt gemaakt van het feit dat de verzoeker, die reeds jaren wordt opgevolgd, ooit zelf concrete handelingen stelde die toelaten te concluderen dat hij strafbare feiten van terroristische aard heeft gepleegd of voorbereid, dat hij aanzette tot geweld of dat hij acties ondernam of verklaringen aflegde die dusdanig zwaarwichtig zijn dat kan worden geconcludeerd dat de nationale veiligheid in het gedrang kwam. De verzoeker meent dat *a fortiori* in zijn geval moet geconcludeerd worden dat, vermits in de nota niet wordt gesteld dat hij verantwoordelijk zou zijn voor de organisatie van wat dan ook, de verweerder niet aantoonde dat hij omwille van dwingende redenen van nationale veiligheid uit België zou dienen verwijderd te worden.

De verzoeker betwist vervolgens tevens dat hij de werkgever is van verscheidene belangrijke militanten van de Turkse Hezbollah en hij meent dat de informatie die de VSSE heeft verkregen, kennelijk via een informant, feitelijk onjuist is, om de volgende redenen:

"Verzoeker had bij de aanvang van zijn verblijf, en zelfs al kort daarvoor in 1999, 2 vennootschappen: de ene is de BVBA O(...) waarvan sprake in de bestreden beslissing, die een bakkerij- voedingswinkel exploiteerde, en die hij enkele jaren nadien opgedoekt heeft, en de andere is de NV J(...), een patrimoniumvennootschap, waarvan hij bestuurder is geworden op 9 november 1999. Hij heeft in 2007 nog een tweede patrimoniumvennootschap overgenomen de NV S(...). Via deze 2 vennootschappen beheert hij een aantal verhuurde woningen. De NV J(...) stelde in het verleden een aantal mensen te werk voor het onderhoud van de woningen, maar de laatste vertrok op 31 december 2020 zoals blijkt uit een attest van het sociaal secretariaat Partena van 1 oktober 2021. Naast het feit dat verweerder niet aantoonde dat deze ex-werknemers activisten of militanten zouden zijn van de Turkse Hezbollah, dient vastgesteld te worden dat verzoeker al bijna 2 jaar geen werkgever meer is. Het klein onderhoud doet hij nu zelf, het groot onderhoud laat hij doen door een aannemer".

De verzoeker leidt uit dit alles af dat de nota van 22 april 2021 geenszins verantwoordt dat aan zijn verblijfsrecht een einde wordt gesteld om dwingende redenen van nationale veiligheid.

De verweerder brengt in de nota met opmerkingen in essentie naar voor dat de bronnen van de VSSE om evidente redenen niet moeten worden prijs gegeven, dat de verzoeker met de verklaringen van zijn boekhouder niet weerlegt dat hij via zijn vennootschappen NV J(...) en NV S(...) de El Gazalli-moskee en de evenementen van Kutlu Dogum sponsort, en dat de verzoeker zijn betrokkenheid bij de El Gazalli-moskee niet ontkent. Verder citeert de verweerder uit een arrest van de Raad van 11 oktober 2021 waarin eveneens de Turkse Hezbollah en de El Gazalli-moskee aan bod komen. Uit dit arrest leidt de verweerder af dat de verzoeker niet kan worden gevolgd in zijn argumentatie dat het financieren van de

voormelde moskee geen probleem hoeft te zijn voor de nationale veiligheid. Tot slot stelt de verweerder dat de verzoeker het actueel karakter van de bedreiging voor de nationale veiligheid niet nuttig kan betwisten nu de VSSE op 2 december 2021, op 21 februari 2021 en op 12 juli 2022 heeft bevestigd dat de inhoud van de nota van 22 april 2021 nog steeds als actueel kan worden beschouwd.

De Raad merkt op dat de staatssecretaris bij haar beoordeling van het bijzonder ernstig gevaar dat van een vreemdeling uitgaat, inderdaad de nota's van de VSSE kan betrekken ook al bevatten deze nota's op zich geen bronvermelding. Dit impliceert evenwel niet dat de staatssecretaris kan voorbijgaan aan de verplichting om de vaststelling dat een vreemdeling effectief een bijzonder ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid te gronden op voldoende bewezen handelingen die van de betrokken vreemdeling zelf uitgaan. De bewijslast ligt op de staatssecretaris. De Raad herhaalt in dit verband dat de toepassing van artikel 44bis, §3, van de Vreemdelingenwet een verregaand individueel onderzoek vereist en dat uit de motieven van de beslissing de door de betrokkene gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen, die steun vinden in het administratief dossier, moeten blijken waaruit kan worden afgeleid dat deze vreemdeling een bijzonder ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid derwijze dat er dwingende redenen van nationale veiligheid aan de orde zijn die de beëindiging van diens recht op verblijf rechtvaardigen. Dat onderzoek moet betrekking hebben op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en op het actuele gevaar dat uit dat gedrag voortvloeit.

De Raad kan enkel, samen met de verzoeker, vaststellen dat er geen concrete (actuele) feiten worden aangehaald in de nota's en bevestigingsmails van de VSSE. In de bestreden beslissing, die betreffende de vastgestelde bijzonder ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid die van de verzoeker zou uitgaan volledig is gebaseerd is op voormelde nota's, worden evenmin concrete feiten of handelingen geduid die door de verzoeker zouden zijn gesteld en waarvan een bijzonder ernstige bedreiging zou uitgaan voor de nationale veiligheid. Ook uit de nota met opmerkingen blijken dergelijke concrete feiten niet. Het gegeven dat in de nota van de VSSE van 22 april 2021 (die nadien nog driemaal in haar actualiteit werd bevestigd zonder dat er echter concrete aanvullende inlichtingen werden verstrekt) wordt vastgesteld dat de verzoeker kan worden beschouwd als een van de verantwoordelijken voor de financiering van de Turkse Hezbollah in België (door middel van sponsoring via zijn bedrijven van de El Gazalli-moskee en de evenementen van Kutlu Dogum, en als werkgever van een aantal belangrijke militanten) en het gegeven dat in de nota van de VSSE van 3 november 2020 daarnaast een uiteenzetting wordt gegeven over de Turkse Hezbollah, volstaan niet.

Door te benadrukken dat zij gebruik maakte van gespecialiseerde verslaggeving, slaagt de verwerende partij er evenmin in aan te tonen dat de documenten van de VSSE die zij aanwendt voldoende concrete en bewezen feiten bevatten omtrent de handelingen die de verzoeker heeft gesteld en waaruit kan blijken dat hij de nationale veiligheid op bijzonder ernstige wijze dreigt te ondermijnen. Nergens wordt een concrete factuele basis toegelicht of bewijs voorgelegd, zoals de verzoeker ook aangeeft. Zo blijkt uit de enkele vaststelling van de VSSE, dat de verzoeker de Turkse Hezbollah financiert en de toevoeging dat deze beweging *“de neiging heeft de ernstige criminele feiten (moorden, ontvoeringen, foltering) waarvoor haar leden werden veroordeeld te minimaliseren en zelfs geheel te ontkennen. Meer in het algemeen heeft de Turkse Hezbollah nooit het geweld afgezworen dat het in het verleden gebruikt heeft. Evenzo worden in Turkije de gewelddaden die vandaag de dag gepleegd worden in naam van de Huda-Par of door leden van andere entiteiten die gelieerd zijn aan de beweging (Mustazaf-Der, Ihya-Der) voorgesteld als daden van verzet tegen de militanten van de HDP (Democratische Partij van de Volkeren in Turkije). In België sluit de beweging zich volledig aan bij de opvattingen van deze entiteiten, en blijft ze in verschillende omstandigheden een oorlogsretoriek gebruiken. Aldus werd ter gelegenheid van bepaalde gebeurtenissen opgeroepen tot de jihad binnen de gebedsruimte van de beweging. Een van de gevolgen met betrekking tot de risico's die verbonden zijn aan de verspreiding van deze propaganda betreft de activiteiten die georganiseerd worden voor de jongeren van de beweging: Koranschool voor kinderen, zomerkampen, toezicht door de belangrijkste leiders van de beweging en hun families. Bovendien heeft de Turkse Hezbollah in februari 2020 in de moskee El Gazalli een evenement georganiseerd ter ere van de martelaren. Het evenement werd “Shidleri Anma” genoemd (de herdenking van de martelaren). Volgens de VSSE is het duidelijk dat de ideologie van deze beweging nog steeds gericht is op de begrippen “jihad” en sharia, voorwaarden die ze noodzakelijk acht voor de vestiging van een echte islamitische Staat in Turkije, wat het ultieme doel is van deze groepering.”*, nog niet dat de verzoeker zelf een lid zou zijn van de Turkse Hezbollah, noch dat hij binnen deze beweging een prominente rol zou spelen in het oproepen tot de jihad, al dan niet binnen de gebedsruimte van de El Gazalli-moskee. Hieruit blijkt evenmin dat de verzoeker zelf het in Turkije gepleegde geweld vergoelijkt of een oorlogsretoriek voert, of dat hij op de een of andere wijze concreet betrokken zou zijn in het verspreiden van de door de verweerder beschreven propaganda. Uit de

vaststelling dat de verzoeker via zijn bedrijven de El Gazalli-moskee en de evenementen van Kotlu Dogum sponsort en dat hij de werkgever is van een aantal belangrijke militanten van de Turkse Hezbollah, blijkt ook geenszins dat de verzoeker zelf een belangrijke militant zou zijn, laat staan dat hieruit blijkt welk militant gedrag er precies van de verzoeker uitgaat dat dermate (staats)gevaarlijk is dat er sprake is van dwingende redenen van nationale veiligheid.

Het betoog in de nota met opmerkingen dat de verzoeker niet weerlegt dat hij de El Gazalli-moskee en de evenementen van Kotlu Dogum sponsort via zijn bedrijven, en dat de verzoeker zijn betrokkenheid bij de voormelde moskee op zich niet betwist, brengt evenmin duidelijkheid over de concrete (actuele) feiten die aan de basis liggen van de bijzonder ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid die van hem persoonlijk zou uitgaan.

Bovendien kan de verzoeker gevolgd worden in zijn standpunt dat in de nota's van de VSSE geen enkele poging wordt gedaan om de beweerde financiering door de verzoeker te kwantificeren of te situeren in de tijd, in weerwil van de uit artikel 45 van de Vreemdelingenwet voortvloeiende verplichting om aan te tonen dat de verzoeker een actueel (en bijzonder ernstig) gevaar zou uitmaken voor de nationale veiligheid. De verweerder geeft in de nota met opmerkingen aan dat het actuele karakter van de vastgestelde ernstige bedreiging genoegzaam blijkt uit de bevestigingsmails van de VSSE van 2 december 2021, 21 februari 2022 en 12 juli 2022. De Raad kan de verweerder hierin evenwel niet bijtreden. Blijkens de stukken van het administratief dossier hebben de diensten van de VSSE immers na het overmaken van de informatie op 22 april 2021, geen enkele nieuwe concrete inlichting meer ingewonnen omtrent de verzoeker. Zo vroeg een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken met een mail van 7 juli 2022 concreet of er nieuwe informatie met betrekking tot de verzoeker beschikbaar is, waarop een medewerker van de VSSE op 12 juli 2022 terugmailde met de volgende mededeling: *“we beschikken niet over eigen aanvullende elementen, maar de vernoemde nota kan nog steeds als actueel worden beschouwd”*. Ook op 21 februari 2022 berichtte een medewerker van de VSSE dat *“er geen aanvullende inlichtingen (zijn) sinds onze laatste nota”*, dit eveneens als antwoord op het verzoek van een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken om haar in te lichten of er actuele informatie beschikbaar is met betrekking tot de verzoeker. Eenzelfde mailverkeer dat er *“geen aanvullende inlichtingen”* beschikbaar zijn sinds de laatste nota, werd gevoerd op 2 december 2021. De bevestiging van de actualiteit van de nota van 22 april 2021 berust aldus niet op een nieuw onderzoek dat door de VSSE werd gevoerd omtrent de gedragingen van de verzoeker. In elk geval blijkt dat de VSSE sinds de informatie van 22 april 2021 geen nieuwe gegevens over de verzoeker meer heeft verstrekt aan de diensten van de verweerder, zodat op geen enkele wijze kan worden geverifieerd wat de VSSE precies bedoelt met de vage vermelding dat de nota van 22 april 2021 nog steeds als *“actueel”* kan worden beschouwd.

Dit klemmt *in casu* des te meer nu de verzoeker, in het kader van zijn beroep tegen de naderhand ingetrokken beëindigingsbeslissing van 5 januari 2022, een aantal documenten had overgemaakt waarmee hij de informatie van de VSSE van 22 april 2021 poogde te weerleggen. Het betreft onder meer twee attesten van 28 september 2021 waarin een boekhouder verklaart dat de NV S(...) en de NV J(...) de afgelopen 10 jaar geen giften hebben uitbetaald, een attest van Partena van 1 oktober 2021 met een overzicht van het personeelsbestand van de NV J(...) vanaf 1 januari 2010 en een aantal uittreksels uit het Belgisch Staatsblad en de KBO-databank betreffende de NV J(...) en de NV S(...). De verzoeker maakte deze documenten over in een poging om aan te tonen dat hij reeds geruime tijd geen werknemers meer heeft zodat hij dus ook geen militanten van de Turkse Hezbollah tewerkstelt, en dat de twee ondernemingen die hij thans nog heeft, al meer dan tien jaar geen giften meer hebben gedaan zodat er geen sprake is van een actuele sponsoring van de El Gazalli-moskee en de evenementen van Kotlu Dogum. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt niet dat de verweerder, alvorens opnieuw over te gaan tot de beëindiging van het verblijfsrecht om dwingende redenen van nationale veiligheid, de diensten van de VSSE heeft geconfronteerd met dit verweer van de verzoeker en met de door hem neergelegde documenten. Wel wordt hieromtrent in de bestreden akte als volgt gemotiveerd:

“Wat uw economische situatie betreft, blijkt uit uw administratief dossier dat u sinds 08/06/2000 bent ingeschreven als zelfstandige. In het kader van het hoorrecht verklaarde u op 18/08/2021 en op 9/03/2022 dat u geen school hebt gelopen in België en dat u reeds gewerkt hebt in uw land van herkomst, nl. in de tuinbouw in Nederland voor 1999. Ten tijde van uw aanvraag tot vestiging in België op 08/06/2000 gaf u aan dat u naar België kwam om hier te werken, en zowel in het buitenland als in België het beroep van zelfstandige uitoefende. U gaf verder aan uitbater van een voedingswinkel te zijn. U legde hierbij volgende documenten voor: een Nederlandse identiteitskaart (geldig tot 06/07/2000), een uittreksel uit het handelsregister voor de BVBA O(...) dd. 13/04/2000, een verklaring omtrent de

hoedanigheid van belastingplichtige (BTW-aansluiting) dd. 29/11/1999, een bewijs van aansluiting bij het Sociaal Verzekeringsfonds voor Zelfstandigen dd. 07/06/2000, een vestigingsgetuigschrift van de BVBA O(...) dd. 20/12/1999, de statuten van de BVBA O(...) (uittreksel Staatsblad dd. 02/04/1999). U verklaarde verder op 18/08/2021 dat u oprichter bent van een vastgoedbedrijf met KBO nr. xxx.xxx.525 en sinds 1999 zonder onderbreking actief bent in België. Op 9/03/2022 verklaarde uw advocaat dat u eigenaar bent van het gebouw waar u woont gelegen te Antwerpen, (...)straat 27-29, alsook van het gebouw (...)straat 9 en 11. Uw advocaat verklaarde verder dat u daarnaast twee patrimoniumvennootschappen heeft: de NV J(...) en de NV S(...), waarvan u telkens 75% van de aandelen bezit en uw zoon F. 25%. In het verzoekschrift tot nietigverklaring dat op 3/02/2022 werd ingediend tegen de beslissing tot beëindiging van uw verblijf van 5/01/2022, wordt door uw advocaat aangehaald dat u bij aanvang van uw verblijf in België, en zelfs kort daarvoor in 1999, twee vennootschappen had: de bvba O(...), die een bakkerij-voedingswinkel exploiteerde en die u enkele jaren nadien opgedoekt heeft, en de nv J(...), een patrimoniumvennootschap waarvan u bestuurder bent geworden op 9/11/1999. Verder stelt uw advocaat dat u in 2007 nog een tweede patrimoniumvennootschap heeft overgenomen, de nv S(...). Via deze twee vennootschappen beheert u een aantal verhuurde woningen. Ter staving werden documenten uit de KBO m.b.t. de twee patrimoniumvennootschappen en een lijst van uw eigendommen en van uw twee patrimoniumvennootschappen voorgelegd. (...) Bovendien blijkt uit de nota van VSSE dd. 22/04/2021 dat u via uw handelszaken een van de belangrijkste bijdragers bent aan de financiering van de Turkse Hezbollah in België. In het verzoekschrift tot nietigverklaring dat op 03/02/2022 werd ingediend tegen de beslissing tot beëindiging van uw verblijf van 5/01/2022, stelt uw advocaat dat u het voorgaande ontkent en legt hiertoe een document voor waarin uw boekhouder verklaart dat u de laatste 10 jaar geen giften meer zou hebben gedaan. Verder stelt uw advocaat dat de nv J(...) in het verleden een aantal mensen tewerkstelde voor het onderhoud van de woningen, maar de laatste werknemer zou vertrokken zijn op 31/12/2020. Uw advocaat verwijst hiervoor naar een attest van het sociaal secretariaat Partena van 1/10/2021. Het voorgaande vormt echter geen bewijs van het tegendeel, namelijk dat u niet kan worden beschouwd als een van de verantwoordelijken voor de financiering van de Turkse Hezbollah in België. Naast officiële giften of officiële tewerkstellingen zijn er immers andere (al dan niet officiële) mogelijkheden tot verlening van financiële hulp."

De staatssecretaris betwist aldus niet dat de bvba O(...) reeds jaren geleden werd opgedoekt en dat de verzoeker thans nog maar twee vennootschappen heeft, de NV J(...) en de NV S(...). Op zich wordt evenmin betwist dat deze vennootschappen geen werknemers meer tewerkstellen sinds eind december 2020 en dat zij de laatste tien jaar geen giften deden. De staatssecretaris geeft enkel aan dat deze gegevens "geen bewijs vormen van het tegendeel, namelijk dat u niet kan worden beschouwd als een van de verantwoordelijken voor de financiering van de Turkse Hezbollah in België" vermits er naast officiële giften of officiële tewerkstellingen ook andere (al dan niet officiële) mogelijkheden zijn tot verlening van financiële hulp. De verzoeker kan worden bijgetreden waar hij laat gelden dat deze motivering ondeugdelijk is, nu de bewijslast wordt omgedraaid. Het is inderdaad niet de verzoeker die moet bewijzen dat hij geen gevaar vormt voor de nationale veiligheid, maar het komt de verweerder toe om te bewijzen dat hij dat wel zou zijn. Voorts blijkt uit de voorgaande motivering des te meer dat de verweerder zich bij de vaststelling van de dwingende redenen van nationale veiligheid niet baseert op concrete feiten en gedragingen van de verzoeker, nu de verweerder het geheel in het midden laat op welke wijze de verzoeker dan wel precies de Turkse Hezbollah in België zou hebben gefinancierd of hoe hij dan militanten te werk zou hebben gesteld. De staatssecretaris stelt wel, voor de vorm, in de bestreden beslissing dat de verzoeker in de mogelijkheid is om de beweringen van VSSE tegen te spreken of de juistheid ervan te weerleggen door het aanvoeren van stukken die hem vrijpleiten of die hem een alibi verschaffen, doch bij gebrek aan concrete factuele gegevens betreffende de door de VSSE meegedeelde informatie dat de verzoeker als een van de verantwoordelijken voor de financiering van de Turkse Hezbollah in België kan worden beschouwd, gaat het alle redelijkheid voorbij om met betrekking tot de hierboven besproken stukken van de verzoeker te oordelen dat hiermee geen tegenbewijs wordt geleverd omdat er naast officiële giften en officiële tewerkstellingen ook "andere mogelijkheden" zijn tot verlening van financiële hulp. Dit geldt des te meer daar in de bestreden beslissing aldus geen concrete, nog minder concrete actuele, feiten worden aangehaald.

Gelet op hetgeen voorafgaat, kan de Raad de verzoeker volgen waar hij betoogt dat er geen voldoende concrete factuele basis voorhanden is om te besluiten tot het bestaan van dwingende redenen van nationale veiligheid die toelaten het verblijfsrecht te beëindigen in toepassing van artikel 44bis, §3, 1°, van de Vreemdelingenwet. De Raad stelt vast dat de verwerende partij is tekort gekomen aan de op haar rustende verplichting om concrete, actuele, relevante en bewezen handelingen van de verzoeker te duiden waarop een beslissing tot beëindiging van verblijf kan worden gesteund (cf. GwH 18 juli 2019, nr.

112/2019). De bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf getuigt niet van een deugdelijk onderzoek en een behoorlijke feitenvinding in het licht van artikel 45, §2, van de Vreemdelingenwet.

Een schending de zorgvuldigheidsplicht en van artikel 45 van de Vreemdelingenwet is derhalve aangetoond.

Het verweer in de nota met opmerkingen doet hieraan geen afbreuk. Naast hetgeen hoger reeds werd gesteld omtrent dit verweer, merkt de Raad samen met de verzoeker nog op dat er *in casu* niet dienstig kan worden verwezen naar het arrest nr. 261 989 van 11 oktober 2021. Los van het gegeven dat de arresten van de Raad geen precedentenwerking kennen, moet immers worden vastgesteld dat de verzoeker in de voormelde zaak geen Unieburger is en dat hij door de VSSE werd aangemerkt als een actief lid en verantwoordelijke van de Turkse Hezbollah, dat hij in 2006 werd geregistreerd als een van de leden van de moskee El Gazalli, dat hij er actief was en er een aantal verantwoordelijkheden uitoefende, samen met leden van zijn familie, dat hij ook een van de oprichters van de bvba [A.] was samen met twee personen die goed gekend zijn bij de VSSE vanwege hun lidmaatschap van de Turkse Hezbollah, alsook voor de verantwoordelijkheden die ze uitoefenen binnen de Belgische tak van de groepering, dat één van zijn vennoten de huidige voorzitter is van het centrum El Gazalli en de andere is er meerdere jaren beheerder is geweest en dat de verzoeker bovendien regelmatig naar Turkije reisde. Het gaat dan ook om een heel andere profielschets, en meer concreet omschreven handelingen, dan deze die in de thans bestreden beslissing omtrent de verzoeker naar voor werden geschoven.

Waar de verweerder stelt dat de twee attesten van verzoekers boekhouder irrelevant zijn nu de VSSE spreekt over sponsoring en niet over giften, hetgeen een ander boekhoudkundige post betreft, merkt de Raad op dat een dergelijke motivering niet in de bestreden beslissing is terug te vinden. Bovendien neemt dit verweer de vaststelling niet weg dat uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verweerder van de verzoeker, op geheel onredelijke wijze, verwacht dat hij zelf het bewijs levert dat hij de Turkse Hezbollah niet financiert terwijl het aan de verweerder toekomt om aan de hand van concrete handelingen en vaststellingen aan te tonen dat de verzoeker een bijzonder ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid.

Waar de verweerder verder nog, in verwijzing naar een arrest van de Raad dat geen precedentenwerking kent, stelt dat het hem niet toekomt om de inhoud van de nota's van de veiligheidsdiensten te verifiëren, merkt de Raad op dat niet kan worden ingezien hoe de verzoeker dan precies, zoals in de bestreden beslissing eveneens wordt aangegeven, in de mogelijkheid zou zijn om het tegenbewijs te leveren. Tot slot erkent de Raad dat de VSSE zijn bronnen niet *d'office* moet prijsgeven door deze bekend te maken in het administratief dossier, doch dit doet geen afbreuk aan het gegeven dat de verweerder wel degelijk toekomt om op zorgvuldige wijze te onderzoeken of de verzoeker concrete gedragingen heeft gesteld die actueel als (bijzonder) staatsgevaarlijk kunnen worden aangemerkt.

Het vijfde middel is, in de aangegeven mate, gegrond. Deze vaststelling leidt in de eerste plaats tot de nietigverklaring van de beslissing tot beëindiging van verzoekers verblijfsrecht.

De overige onderdelen van het tweede middel en de andere door de verzoeker aangevoerde middelen worden thans niet verder onderzocht aangezien de eventuele gegrondheid ervan onmogelijk aanleiding kan geven tot een ruimere nietigverklaring van de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf.

De vernietiging van de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht brengt de zaken terug in de toestand waarin ze zich vóór het nemen van deze beslissing bevonden ("*status quo ante*") (RvS 29 augustus 2012, nr. 220.489). Deze vernietiging heeft dan ook tot gevolg dat de verzoeker opnieuw een recht op verblijf geniet en dat hij wordt geacht dit recht op verblijf nooit te hebben verloren, hetgeen niet verenigbaar is met de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, noch met het opleggen van een inreisverbod, als *accessorium* van dit bevel. Bijgevolg dienen deze volgbeslissingen, die in dezelfde akte aan de verzoeker ter kennis werden gebracht, eveneens te worden vernietigd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 18 juli 2022 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien januari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE